

ત્રણસેથી પણ વધુ મનપસંદ રમુજ
ગાયનાથી ભરપુર

હિસ્તાદી ગાયન સંગ્રહ.

કે જેમાં સઘળી જાતના જુદા જુદા
રાગો બતાવેલા છે.

સંગ્રહ કરી પ્રગટ કરનાર,
હરીલાલ ભગવાનદાસ દેશા વૈદ્ય
અધીપતી આશિશ્ય વધક ઔષધાલય.
માણુશા તા. મહીકાંઠા.

આવૃત્તી ૧લી પ્રત ૧૦૦૦

મુરત "બિદાબક્ષ" પ્રેસમાં એમ. જી. પાંચવાલાએ છાપો.

કૌમત ૩૦-૬-૦

વિશપ્તી પત્ર.

મહેરબાન.

આપની પવીત્ર સેવામાં

મુકામ

માનવતા સાહેબ.

આપની પાસે આ ઉસ્તાદી ગાયન સંગ્રહ પુસ્તક પાઠ્યું છું તો તે ઉત્તેજક કાર્યબળથી અંત-કરણી અત્યંત આદર અને ઉત્સાહથી આશ્રય આપવા ઉત્સુકતા થશે એવો પૂર્ણ ભરોસો છે. આપનું નામ કીર્તી અને પ્રતિષ્ઠા સાંભળીનેજ આ પુસ્તક આપની હજુરમાં મોકલાવ્યું છે તો તે કૃપા કરી સ્વીકારતાં તેની ન્યોન્છાવર રૂ. ૦-૬ છ આના મોકલવા તરફી લેશેજી (મનીઆરડર નહીં કરાવતાં છ આનાની ટીકીટો મોકલશે તોપણ ચાલશે) કદાપી આવી નજીવી રકમનો વીચાર કરી આપની મરજી તે પુસ્તક રાખવાની નહીં હશે તો મહેરબાની રાહડે તેના ઉપર અડધા આનાની ટીકીટ ચોડી એક માસની અંદર પરત કરવા આપના કોમળ હસ્તને તરફી આપશે. આ પુસ્તક આપના મિત્ર મંડળમાં તેમજ લાયજ્ઞેલીમાં રખાવવા બલામણ કરી મને સુચના આપશે તો ખીજી જોઈતી નકલો આપના ત્રદ મોકલી આપવામાં આવશે.

હી. હુ. હુ.

મુ. ૦ બાન્ડુ /

આપનો હ મેશનો આબારી

પોષ્ટ મેસાન /

હરીલાલ ભગવાનદાસ.

હિસ્તાદી ગાયન સંગ્રહ.

ઈશ્વર સ્તુતી-(રાહ ઇચ્છે)

ત્રે જન પાલક ટાલક દુઃખનો, કલપટવીમાં તું એકસો,
 ભુલવસાગર પાર ઉતારો, હરી હાથ ગ્રહીને હમારો—ટેક.
 વાસી એ અવીનાસી, સંકટ સરવે નીવારો,
 વ્યાધી ઉપાધી ટાળી (૨) પાપનો પુજ વીવારો—મણુ.
 સહુ સુખનાં શાધન, સ્નેહે તું સુજનારો.
 તમો લીલા લેહેર થવા તું (૨) વરસાદ વરશાવનારો—મણુ.
 ખ દુઃખમાં અતીનાશી અમને, આધાર સરવે તારો,
 ગરી હરી કર જોડી કહીએ (૨) દારણુ દુઃખથી ઉગારો—૩

પદ રાગ બીહાગ.

વપતી સંકટ સર્વ હરો.
 અપરાધો અતીશય મે કીધા, અનુગ્રહ પુર્ણ કરો—ભવ૦
 અન્ય ભાવથી રાખું તમારો, આશ્રય એક ખરો—ભવ૦
 કરજોડી હું વીનતી કરું છું, મણુ તે ચીત્ત ધરો—ભવ૦
 કરણા દ્રષ્ટીથી મુજ રદ્યે, પ્રેમલ ભક્તિ ભરો—ભવ૦

ગીતી.

સુંદર પદની ચાલે, આધિક અજંકાર સાર ધારણથી,
 ઉત્તમ ગણાય મુમુખી, કવેતા નિઃસેષ દાષ વારણથી

(૨)

માલકોસ દ્રુપદ. ચોતાલ.

તેરી તો ગત અપાર, મોપેબરની ન જત
નીરંજન નીરાકર નારાયણ—ટેક.

શપ્ત દીપ શપ્ત સાગર, અષ્ટ કુલ પરવત,
મેરૂ સેવ્યા સંપત્તિ નારાયણ—તેરીં

તુ જળ, થળ, પવન તેજ, તુર્ધ ધરતી આસમાન,
તુર્ધ ગગન સરવ નારાયણ—તેરીં

તાનસેનકે ખીયા ઘટ ઘટમે કરત ગ્યાન,
અગમ નીગમ સફળ શ્રેષ્ઠ નારાયણ—તેરીં

ખમાચ દ્રુપદ. ચોતાલ.

ખંસી ધુનસે ખજાય, ખંસી ખાજત શ્રી ખીંદ્રાખન.

હમડ ધુમડ રહ્યો, સોધન ગરજત ખાદલ, ખીમાન-ખંસીં
રેસરેસ ખરસન ગોખી, દામની રીદમકત,

નેના રટનારે, ધનુષ ખાણ—ખંસીં

ચાર ચક્ર રચ્યો હેમ, ચમર ધરાવત, કુંજ ખીહારી લાલ,
વાકી હખ દેખત, તાન સેનકે પ્રભુ, તુમ બહુ નાએક,
દે તમ છાવર હરત પ્રાણ—ખંસીં

અતરંગ.

અતરંગ રસ સુનાવહી, તાલ સુરકો બેદ કઠન અતી—ટેક.

(૪)

દેદેદ તાન દેદે તાનાનાના તાના તુમ દર દર દર દર દર
દર દર ધીતાહલીના દાની—ચતરનકુ

રાગ મલાર.

માઈ કેસેં કર પીયા બસે મધુપુર જાય—ટેક.

મેરીતો કહુ લહે નહીં પીર—માઈ.

એક શ્રાવન મેરે આંગ ન બરસે, ફુલે શ્રાવન દ્રગ ટંપકે
તીર—માઈ.

આવનકી આલી અવધ ખીત ગઈ, ખીકલ બચો મન ધરે
નહીં ધીર—માઈ.

કરે ભડુ અબક બજયો મીલેંગે, દયાકો પ્રીતમ બલકો
ખીર—માઈ

મલાર.

કોયલ પપૈયા ખોલે—(ખે વાર)

આંબુવાકી હારી હારી હારીયનપર—ટેક.

રેનતો અ ઘેરી કારો ખીજલીસી ચમકે,

આચે ઘટા ઘનધોર—કોયલ

મલાર.

હે બરશાદે રામ પાણી, તુજ વીન ફુનીઆ ગભરાણી—બર

ખાદલ ગરજે ખીજલી ચમકે, કોયલ રાખદ સુણાની—બર

પશુ પંખી સહુ ત્રાહે કરેરે, અરજ ઉરમાં આણી—બર

(૫)

ફલકુલ ખાગ ખગીયા જાયે, તુજ ખીના સુકાણી—ખર૦
નીરમળદાસ સતગુર ચરણમેં, દયા કરતુ સારંગ પાણી—ખર૦

મલાર.

ફરકી નયાણ શું તું વામ. અશુભ દરશાવે-ટેક.

વીચોગથી વ્યાકુળી હું ખનીછુ પતીના,
તેમાં શું અધીક દુઃખ લાવે—ફરકી૦
સુખનો પ્રકાશ જોયો સહજ તેવામાં,
વાદળ શું દુઃખ કર આવે—ફરકી૦
જન્મની દુઃખાણી હું સુખ ક્યાંથી પામુ
પાપ એ તામ વરસાવે—ફરકી૦

રાગ કાલીંગડો.

કરી કરી નેહ ઠગારે ઠગોરી,
પ્રીતમ પ્યારે પ્રીત મોરી તોરી—પ્રીતમ-ટેક. નેહ ઠગોરી૦
નટવરનાવ નવલ રંગ ભીના, કરી કરી નેહ ઠગોર ઠગોરી-પ્રા૦
જગકે કારન ભવ દુઃખ તારન, એહી ખીનુ ઓર ગતી નહી
મોરી—પ્રી૦

શામ સુંદર ખીનું સુખ નહી આવત, કર હું વીલાપ ઉખી
રહી થોરી—પ્રી૦

અવધ પ્રસાદ નીરંતર અંતર, ચરન કમલ ખલીહારી-પ્રી૦

કાલીંગડો.

આધા કરમનકી ગત ન્યારી, કરમનકી ગત ન્યારી.

આધા કરમનકી ગત ન્યારી—ટેક.

સર્કદ રંગ બગલેકું દીનો, કોયલ કર દીનો કારી—આધા૦
મીઠો જલ કુવેકો કીનો, સમુદર કર દીનો ખારી—આધા૦
વેશ્યા નારી રૂમઝુમ ચાલે, પતીવ્રતા ભંગાડી—આધા૦
દાતીર કે ઘર દોલત નાહી, સુમક ધન ભારી—આધા૦
ખાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમળ બલહારી.
આધા૦

કાલીંગડો ખ્યાલ ઠેકો.

પરેયારે પીયાકી બોલી નહીં બોલ, પીયાકી બોલી નહીં
બોલ, પાપી પરેયારે પીયાકી બોલી નહીં બોલ—ટેક.
મોરહી બોલે ખપૈયારે બોલે, કોયલ કર રહી સોર—પીયા૦
જો સુન પાવે ખીહુકી માતી, ડાઁગી ચાંચ મરોડ—પીયા૦

કાલીંગડો દાદરો.

મેરા પીયા મીલનકો જનેદે ખેરનવા, ન માનરે નાણું દીઆ—ટેક.
પૈયાં પકુ મોસે કરત રાડ, માયાખી દહંગી માહેબકો નામ.
મેરા૦

ધતની ખીનતી માનત નાહી, ચેન પડે નહીં રેન—મેરા૦
ખ્યાકુલ છયા પીયા ખીન તરો, નીકસ જાત પ્રાણ—મેરા૦

કાલીંગડો લાવણી.

કંથ ખીના રહી એકલી મોરી જન (૨) છોડ ચલે બેઠમાન,
 નદી કીનારે મુડદા જલે, ધુવા ન મગટ હોય,
 હસ્કે કારણ મેં જલું, મુવા ન છતા કોય—કંથ.
 લકડી જલી કોયલા ભયા, કોયલા ભયા હુઈ રાખ,
 મે પાપણ એસી જલું, નહી કોયલા નહી રાખ—કંથ૦

પદ રાગ ભેરવી.

ગારી મત દેરે ગુમાનીરા, ~~એ~~ નંદકે ગારી મત દેરે,
 નહી કો તેરી ચેરી ચાર—ગારી મત દેરે—ટેક૦
 રાજકુંવર રખ અપનો ગોકુલ, છોડે મત નારે બેરાની છેલા
 ચાર—ગુમાનીરા૦
 મોહી મંત્ર સીગારી ખીહારી, તેરી મદન દરદકી ખારી.
 ગુમાનીરા૦
 દયા પ્રીતમ મન ખુઝે મોહે બરોરી, તેરા છયાકી સખ--
 જની—ગુમાનીરા૦

ભેરવી દપ્પો.

ધીર ધીર માનું ચાર, સાંહી ખડોરે દાતાર,
 જનકુ દીત અજનકુ દીત, સખકો એહી કીરતાર—સાંહી૦

ભેરવી.

પન ઘટવા ઠાડો કાનજી, મન૦ કાન શ્રી ભગવાનકી—પન૦

ખંસી બળવત જીયા લલચાવત, ગાઈ હયો મેરો પ્રાનજી.
પનઘટવા૦

કાંધે કામરીઆં હાથે લકુટીઆં, ચાલ ચલત ચીત તાનજી.
પનઘટવા૦

પીત બસન ધારે તન સુંદર, સોભા રૂપ નીધાનજી—પન૦
અવધ પ્રસાદ કહે બસ ગઈ અંતર, મુરતી શામ સુજનકી—પન૦

ભેરવી ઢાઢરો.

દુઃખ પુછત હમારા કોઈ નાહી, રાત પીયાસંગ સોઈ-નહી.
ચુન ચુન કલીઆં સેજ બીછાઈ, મેરી સેજેકા સાથી કોઈ નહી
રાત પીયા સંગ સોઈ.

ભેરવી દીપચંદી

જાવોજી જાવોજી તુમ જાવો સવેરા, બોર ભયે બદનામી
કરોગે—જાવોજી૦

જાણી જાણી બુદના વારી, ચીકણીસી માટી,
સમજ ચલો પાઉ ફીસલ પડોગે જાવોજી૦

લાખ કહી મેરી એક ન માની,
બોત કરોગે ઘરબાર તનેગે જાવોજી૦

ભેરવી ગજલ.

ખુદા કે વાસ્તે અયે લોગો નેક કામ કરો,
બદીસે ફર હો ફુનીઆમે નેક કામ કરો—ખુદા૦

હુલાલ ઝહેર સાહે ઝાર હરામ મીઠા હે,
 મઝા હચે ઝહેરમે લુલસે મત .હરામ કરો—ખુદા
 ઝનાકાહ શ્રમે અહવાલ પુછેગા જો ખુદા,
 વો મુહ નહી હે કે હંસમુહરો તુમ કલામ કરો—ખુદા
 મકામે કુટની કે આયે નનાઝ પડનેકો
 દુગાના મસ્જદે જમ્યામેની તમામ કરો—ખુદા
 ન. લુસો હકકો જરી કો હરામ કારીમે,
 દરદો પાકકો વીરદે અંબાં મુદામ કરો—ખુદા

ભેરવી દાદરો.

સાવરીઆરે કેસેં કર આઘું તે.રી પાસ—(એ વાર)
 સાસુ ખુરી મોરી નાણુંદ હઠીલી, છોટા દેવરીઆ મોરી સાથ.
 ફરીં

ભેરવી તાલ દીપચંદી.

નીરદયસેં પ્રીત કરો ન કોઈ, ઘર જવોલ લાલા જોભઈ સોભઈ
 ટેકો
 નેહાલ ગાવે નહી નેનમે, કછું લાજ સરમ જોમઈ સોગઈ.
 નીરદય

ભેરવી દીપચંદી.

તાના દીમ તાના દીમ તના દરના
 તાના નાદરદીમ તનુમ, તાનાનુમ તાનનુમ, તાનાદીમ.

ભેરવી દાદરો.

ગુલજરીમે રાધા પ્યારી બસે, જાંઘ જુઘમે કનૈયા બસે—ગુલ૦
અંપામે ચત્રભુજ, ગુલ દાવડીમે દામોદર, તરે નેનામે શ્રી
કૃષ્ણ બસે, જાંઘ જુઘમે કનૈયા બસે—ગુલ૦

ભેરવી.

કાયા કેસે રોઈ તજદીના માણ—ટેક.
માણ ગયે કાયા કયું રોવે, નીકલ ચલે નીરમાઈ રામ,
જાં કારણ મેને મલમલ ગોલી—તજ૦
સ્વામી રોવે માતા રોવે, રોવે ઘરકી ત્રીયા રામ,
કર પકડકે ભાઈ રોવે, પુટ ગઈ સાચી એસી જોડ—તજ૦
ચાર જાણા તો લઈને ચાલે, બની કાષ્ટકી ઘોડી રામ;
જાં ઉતારે નદીકીનારે, કુક દીની કાગણ જોસી હોરી—તજ૦

ભેરવી ટુમરી.

રામા મેંતો જોગન બન બેઠી—ટેક.
અપનો પ્રીતમસે જાં ધત્તો કહીચોરે, રેન કટે તારે ગીન
ગીન—રામા૦
પ્રીતમ પ્રીત લગાયકે છોડ ગયે પરદેશ, જાં વાકી યાદમે,
લેઉ જોગનકો બેસ—રામા૦
પ્રીત છુપાઈકે છુપે અંતર દીલકો હૈત, મુખસે ગારી દેતકે,
બાકી નેન બલઈઆં લેત—રામા૦

ભેરવી ઠુમરી

અખ, તોરી ખાંકી, ચીત્ર ખનમન ખસ કરલીનો,
પ્યારી પ્યારી ખતીઆં કરકે—ટેક.

સનંદ કહુત મેરા જીયરા નહી માને,
હાર દીની મોપે બહુ દોના કરકે—અખ૦

ભેરવી ઠુમરી.

કરવતીયાં લેને દે, તલપ તલપ સારી રેન ગુમાઈ-કર૦
સુંદર ગોરી મદ ભરી નેના, રસ ટપકે વારી છતીયનપર
કરવતીયાં લેને દે.

ભેરવી ઠુમરી.

ગુલછડીઆં ન મારો રે—ટેક.
છડીઆંકી મારી મેંતો ના મરંગી,
નેનોકી મારી મર જાવું—ગુલ છડીઆં.

ભેરવી ઠુમરી.

હો સાંઈ મેરા ખેડલા ઉતારો પાર—ખે વાર—ટેક
નહીઆખી ઘેરી વારી નૈપ પુરાની,
દાતા ઉતારો ખેડા પાર—સાંઈ મેરા૦

ભેરવી ઠુમરી.

મેંતો સાહુજદેકું ઢુંઢન ચલીયાં—ટેક.

અંગે બલુત જોગન બન મલીયાં, છાન ફીરી રાખ ગલીઆરે
મેંતા૦

છવ બવત હે કર નહી આવત, હમ મેહેલોડી પરીયાંરે-મેંતા૦
સીસ બીકસ ગયો પાઉફસલ ગયો; ધુપમે બન બન ચલીયાંરે
મેંતા૦

લટક છટકાકે ઊસ બનેાકે, દેશ બદેશ નીકલીઆરે—મેંતા૦
તત કમલા ગયો મુખ મુરઝા ગયો, જસી ગુલાબકી કલી
આંરે—મેંતા૦

ભિરવ ચૌતાલ.

સઘન બન છાયો દુમ બેલી મધ્ય ભુવન અંત પ્રકાશ
બરન બરનપોપ રંગ લગાચો—ટેક

બોલન ચાતુક કીર, અતહી આનંદ ભાયો;
સહુ આર રંગ બરસાયો—સઘન૦

સખત સુરતી નત્રામ, એકધસિ મુરછાન, ઉનન આસ,
કોટી તાન લે દરસાયો, કહેત ગુની તાન રોન સુનો;

સાહુ અકબર પ્રથમ રાગ ભિરવ ગાયો—સઘન૦

ભિરવ ચૌતાલ.

પ્રભુ સર્વ સક્રિયમાન, કરુણાં કૃપા નીધાન,
ધરીએ તમારું ધ્યાન, સન્નિધ પધારો,
ભગવત તું સમાન, નથી કોઈ બલવાન.
સંકટ સેવક તણા, સઘલાં નીવારો—પ્રભુ.

અનુગ્રહ ઉપકાર, કરો તમે વાર વાર,
ચીત્તથી તમારા પ્રભુ, કહી ન વીસારો;
કીધા બહુ અપરાધ ક્ષમા કરો વિશ્વનાથ,
વીલુ માત તાત તમે, કરુણા વીસ્તારી—પ્રભુ.

દીપચ દા

મેરો બાબુલ દીનો ગવનવા—મેતો ચલીરે ખીરાકો નગરવા
મેરો

ઉઠ મેરી સઘયાં—ગલે ચીલ રઘયાં ભોર કદ દોવેચીલનવા
મેરો બાબુલ

ટપ્પા

મે કેશેકે મનાવુ અપને બાલમકું, એ શોરી બાલમ મેરી
કદર ન જાને, જીઝોં જીઝો મનાવું તીઝં તીઝં રીસાઈ જાય.
હો મે કેસે મનાવું

દેદા કીઝં નહીં દાદ વે દાત મેદા—દેદા
દો જુગમે નહી કોઈ અપના તુજખીના નહી કોઈ ચાર—દે

શાથી રામાનુ સાથ નીભાનાવે—શાથી ટેક.
અમ દેશી પરદેશી નગર ખીરાનાવે—શાથી રામા

ઈન ગલીઅનમેં આના ન જાના, અપનાસો અપના
ખીરાના ખીગાનાવે—શાથી રામા૦

મહલા બાલમ ઇઆવે—મહલા૦

ઈસ ફુનીઆ ખીચ કોઈ નહી. અપના; ઇશ ફુનીઆ જેસા
રેનકાસવારા, બાલમ ઇઆવે—મહલા૦

હુમરી.

જવોજી જવોજી ઉ નહીંસે મીલો, જનકે દ્રગસે દ્રગ જોરત
હોરે—જવો૦ તોરે માત ખીતાકી મે ચેરી નાહી, નાહક
બેયાં કયું મરત હોરે—જવો૦ જો રસ ચાહો વો રસ નાહી,
રસમેં ખીખ કાયકું ધોરત હોરે—જવો૦

કેસે કટે દીન રેન મોરી આલી, હુંખી રહુ તલપ તહું,
ખીયાખીન કલ ન પડત મોરે, ખ્યાકુલ ભડેનેન મોરી આલી.

કેસે કટેરી સજનીરી ખેરન રાય, જનં ખીન ઘડી ઘડી, પલ
છીન ખ્યાકુલ, ભઈ મોરી આલી—ખીયા ખીન કેસે૦
શનદ ખીયા મોરી માંનત નાહી, ખાર ખાર મોસે કીની ખાર!
જોરી—કેસે૦

મોરી ગુઈઆં લચક લચક ચલત મોહન આવે—ટેક.
 અધર અધર મધુર મધુર, મુખસે ખીન બજવે,
 હાથે લકડીઆં ખાંધે કામરીઆ, બનમે ગાઉ ચરાવે—મોઠ
 ગ્વાલ બાલ સંગ ધુમ મચાવે, તીતર નાચ નચાવે,
 સાવરી સુરત મોહની સુરત, મુખસે ખીન બજવે—મોઠ

ખાલમ હાથ છતીયાં ન ડારોરે, સાસ નનંદ રહીતા કહે,
 રશ રહો મુસે ગુલ રંગ પીયા, આગળ ગોએસી પ્રીતકો,
 ખાલમ કહું ન દે જો ન જણોરે—ખાલમઠ

પીયા કર ધર દેખો ધરકત હે મોરી છતીયાં—પીયાઠ
 ફેરી રતીયાં, કારી પીરીઅતહી ડરાવત તુમ ઘેલીની બેયા.
 પીયાઠ

ચંચલ છટકીલી નાર, અલખેલી જન ચંચલ છટકીલી નાર,
 ફુલત ફીરત ઇતરાઈ ખલસાઈ, લો લુખાઈ હરજાઈ, ન પટ
 નીલજ કહાં જને હીતકી સાર. અતહી ગમાર—ચંચલઠ
 ચાંદ કહત મોરે મનહુ ન ભાવે નાહક હાત મોરી મોરે
 ગલેકો હાર—ચંચલઠ

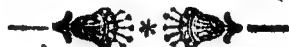
પીયા ખીના જુથા મોરા લયોરે હદેસ. (ખિવાર)
 જાનકી કોયલી આ જાત ન મોરીરે, મોયકું ન સતાઈઓ
 મોયકું ન ખોઈઓ, મોરા પીયા પરદેશ—પીયાઠ

દધ્યાં દધી એચન મેં ન જાઉરે—અગર પકર મોંસે કરત રાર,
કરજો રત રહી પધ્યાં પરત રહી, એક ન માનીરી દધીકી
મટકી મોરી દીની ડાર—દધી૦

દખી એરી ચતરનાર (એવાર) ડગ મગ પગ ધરત જાત-દખી૦
લચકો લચક જાત, ઉચકો ઉચક જાત. દેખી૦

ચાલ ઠાસ વાકી દખ, પગ હમેરો થરથરાત,
વાકો રૂપ દેખ સનંદ, અપની ચાલ લુસ જાત. દેખી૦

પવાણુ ઝર લાગીરે મોરી ગુઢ્યાં, પવાણુ ઝર લાગીરે.
ચમકત ખીજલી ખરસત મેઆ સોબીજે મોરી સાડીરે.
પવન૦

અરીઅકી તોરે નેનાને મુજ દીવાના કીયા, અપનોસે મુજકું
ખીગાના કીયા. તોરે૦—એશા મેં જાનતી ખીત નહી કરતી,
કાએકુ તુને મોરા ગોના કીઆ, અપનોસે મુજકું ખીગાના કીઆ
તોરે નેનાને મુજકું દીવાના કીઆ૦

આંતરીઆ સધ્યાં ખોલો નહી, સોઅન નીંદરીઆં જગાઈ.
આંતરીઆ૦

સોઈતી મે અપને મંદીરમેં, છરીઅન મોર જગાઈ—આંત૦

લાખન ગારી દીનારે, દખો મોરી ગુઢ્યાં મેકું લાખન
ગારી દીનારે૦—સુનો નનદી મે તોરા ખસાને, નાં ખોલી
નાં મે ચલી—લાખન૦

કપ્પુ હોતે ખુબી કપ્પુ હોતે ખફા, એસા નાદાનોકી દોસતી

કુઆ—કપ્પુ૦

એસા મે જાનતી પ્રીત નહીં કરતી. છોટાસા જીયરા લેતી ખચા,

એસા નાદાનોકી દોસતી કીઆ—કપ્પુ૦

સખી મેરા ગવના લે ચોરી. સખી૦ સખ સખીઅન મીલે

આએ ઊરાની, ફુલહન ખનાવે ચોરી—સખી૦

મોએ લાગી કલ્લેજવામે ફાંસરે. મોએ૦—ફરા કહેત પીયા

નીકસ નાહી, રેન ગઈ મોએ શાંશરે—મોએ૦

સંગ મોવે હમારી બલા—જોતુ હમસે રાહા કરતહે,

જાનત એ હમારી બલા—સંગ૦

અની મોરી આઈ મોલા દે વાસ્તે, મંવલા દે વાસ્તે, અલાદે

વાસ્તે—અની મોરી૦ જીરતુ કી તરસાવે,—અની મોરી૦

તેરે ખાતર મેને ખાગ લગાયા, આની ફુલ પાઈ અલાદે વાસ્તે,

અની મોરી આઈ૦

મોતો તોરી બલઈઆં લેહુ—લાલરીઆં દે મોલરે—મોતો૦

પાંચ મહોરકા તીકા મંગાઆ, મોતી લજે અન મોલરે—મોતો૦

સઘ્યાં મેકુ ગડિના ન જાઓરી—સઘ્યાં

લે આંખે આપ બહી આંખે, કીન સોઝ ન બીર માયાળ
સઘ્યાં

પીત જોરકી લાજ રખે સઘ્યાં, દુર દેશ જાયો મારે બાલમાં
ખીનતી કરે કર પર પઘ્યા, દુર દેશ મત જવ
હાત જોર કર પર પઘ્યા—પીત જોરકી

જોગી જટા ધારીરે તોરે પઘ્યાં લાગુ—જોગી
કાનકે ખીચ મુદાવાલી ગલે ખાચ સેલી, અંગ ભલુત
રચાઈએ, તોરે પઘ્યાં લાગુ—જોગી

પનીઆં ભરન કંસે જાઉ લાલાળ, થારી દહીંમે એક ન
કરી મારી—પનીઆં મેતો ગઈતી જોગી પનીઆં ભરનકુ,
ઈતનમે હાંઈ ભોર લાલાળ, થારી દહીંમે એક ન કરી મોરી.
પનીઆં

મુખડા તેરા ઈઆર, ચંદે પરીવાલે—મુખડા
મુખ મહેતા ખીવે, ચસમે તેરા શોરી,
તેરા પગની ગએસતકે મતકે.—મુખડા

પીયારા લાગો રાજા, મન પીયારા લાગો રાજ.
કેશરીઆળ આપે મીલા મીરાજ, મહારા રાજ અરેરે,
હા—મન પીયારા

તુમસે ના બોલું રે, મોરા કંથા બામુરા—તુમસે
ચટક ચાંદની રેન બેહાની, અબ બોહરીઆં ભાવે,
ચીડા સારા આન મીલાવે દોનો નેનંદા મારે—તુમશે૦

મનવા લાગી ગયો રે—મનવા૦ સાગર પાણીલા હુ ગધરે
સાગર ચીકની માટી પાઉ ફીસલ ગયો તોરે, ધગરી કુધી-
મઘ સાસ કહે બહુ માતી—મનવા૦

જોડા ખાતી આવે જોડા ખાતી આવે, આવેછે રે.
મારે મન હરા બોલો—જોડા૦ ચંદર સરીખો મુખડો, ખી-
શને ઉજરી બતીશી ગોરે ગાલ—જોડા૦

મારે પીયાકુ મે નીર્દીઆ જગા લાઇ રે—મારે૦
રસકી રશીલી પીયા કે દરશન મે માતીરે—મારે૦

અરી અરી મેતો પીઉલકુ હું દન જાઉંગી, જોગનકો બેરા
લઉંગી—અરી અરી૦

ઇસ નગરીકુ આબુખાબુ પીઉલકુ રાખ્દ સુનાઉંગી—અરી૦

ખાંસરી બજાવે મનમોહન કાના—ખાંસરી૦

જયુના કે નીર તીર ગાઉ ચરાવે, ખાંસરી બજાવે ગાવે
તેકી તાન—ખાંસરી૦

એ બનસી કીને બજાઈ રે હયરા માને ન મોરા--એ બનસી
ખાટ ઘાટ મોએ પનીઆં બરન ગઈ, ઇતનેમે હો ગઈ ભારેરે,
હયરા માને ન મોરા--એ બનસી કીને બજાઈ રે.

ના પેનુગી સોનૈઆં, સુંદર ના પેનુગી સોના, હરહર નારાકે
બગલા બનાયા, જલ જળો તેરા સોનૈઆં--ના પેનુ.

સઈયાં ને મોકુ ગરવા લગાદીનારે, સાસ નનંદકી હે મોરા
મારી, સઈઆં તે મોએકુ હલકે બોલા લીનારે. એ બેલી
જનકે--સઈયાં.

હમને કીયા કીની તેરી ચોરી, દેખો ગોરી હમને કીયા,
કીની તેરી ચોરી, સાત સખી મીલે પનીઆકું ગઈથી,
બીચ મીલે રાધા ગોરી--હમને.

હયરા મે કુસે કરે નહીં માને--હયરા. રાતકી રાતમે
કીયા કરું સજની, ચરકો લોક રાખ જાગે--હયરા.

કુસે આવું રાજા મેં કુસે આવું રાજા. ચાંદની રાત
સુખ મેરો દેખો સઈયાં, ગરવો કુસે આઉં રે લંગરવા કુસે
આવું.

તારો મન કહાં લાગીલો રે, બતા સઈયાં બારા બરસકે પીયા
ગર. આઇલો, તનકી તપેત બુજ સઈયાં--તારો.

રાજા મોરી મેદીઆંકો રંગ ઉડ જાય, સુરત તારી જોતે
જપત મોરી મેદીઆંકો ઢીલી સેહેરસે મેદીઆં મંગાઈ,
ચલક કર આંચે, સુરજ તારી જોતે, જપત રાજા મોરી
મેદીઆં કો રંગ ઉડ જાય.

પનીઆં ભરત કેસે જાઉં—પનીઆં
સાત સખી મીલે પનીઆંકુ ગઈથી, પીચ મીલે રાધા શામ
જોજી ખાંચ મીલે રાધા શામ—પનીઆં

સાવરગર ખઈયાં ડાલુગી—સાવર
શામ સલોના મારે બાવરેસે કહું, કેસે જાઉં ડાલુગી.
અછા જાઉં ફુગી—સાવરગર

હુમરી.

જાહુગારો ધુતારો કશું કરીગયો રે, નવલ સનેહી ઘનસામ પીયા.
જાહું દેખી દીવાની છેલ્લ ગુમાની, હારે મર માલી મુરતી.
ઉર ધર ધરી ગયોરે—નવં કામાગુગારી છમી મતવારી,
હારે હસી હેત દેખાવી ચીત હરી ગયોરે—નવં જીવન
પ્રાત મુજાત હુમારો, હારે પ્યારો લુવન ભવન રસ ભરી
ગયો રે—નવં દેવાનંદનો નાથ બેદરદી, હારે વજનારી
મોરા વાલો વરી ગયો રે—નવં

કુમરી.

મેરો કંગતો નીકારી ગયો રે, કદમકી કુંજમે—એ રાડ.
 ભલાજી મોરી સુધબુધ હર લીનીરે, મોહનલાલને—મોરી૦
 આયકે અયાનક સુધર શામેરે, ભલાજી મોરી મહુકી પટકી
 હીનીરે, મોહનલાલને૦ નેનકો નજરો મારી મતવારો,
 ભલાજી મોચે બન હુ મે બસ કીનીરે. મોહનલાલને૦
 હસી મુસકાઈ મોહની લગાઈ, ભલાજી મેરો હરવાલીનો
 છીનીરે. મોહનલાલને૦ અવધ પ્રસાદ કહે નાયકી સંગે, કહી
 રાધે અંગો અંગ ભીનીરે—મોહનલાલને૦

રાધા રાની તું મુખસે ખોલ, કાંઈ મોસે ચુક પરી—રાધા૦
 સઘલી રેન મોચે તલપત ખીતી; હસ હસ ધુધટ ખોલરે.
 રાધારાની૦

નેનાં લગાએ કહાં જાએ મોરા જયરા—નેનાં૦
 ચંદા જેસા પીઝી મીલેરી સુરજ જેસા તેજ, ખંજલીસી
 મોરી નનંદ મીતી રે, ચમકત ચારે દેશ—જયકા નેના૦

ષડ રાગ કુમરી.

આજ બંગલમે ધુધર બાજે—ટેક.

વૃંદાવનકી કુંજમે બંગલા, તીહાં રાત્રા શામ ખીરાજે—આજ૦
 બાજત મેદંગગાવત ગોપીજન, તાતા થૈ થૈ હોતસમાજે—આજ૦
 નાચત શામ સુંદર રાધકા. નીરખતે રતી પતીલાજે—આજ૦
 પ્રેમાનંદ ઘનશામ સુંદર છખી, અનીલોકીત દુખ ભાજે—આજ૦

ભલાજી મેરા જીયા અધીક અકલાય, આલીરી બીનુ આલમવા
મેરાજીયા—ટેક.

ખાનપાન સુખ સેજ સંતાવે, દેખ હું દુખદ સદાય—આલી૦
રહત લગી હે માનું ચાત્રક ખાંત જયુ, નેન ન ઝરે ઝરી લાય.
આલી૦

તલંકત જીયા ધનશામ પીયા બીનુ, મીન રહીત જલમાંય.
આલી૦

અરીના શાનંદ ધન શામનાથ બીન, હવમે જંપ ન થાય.
આલી૦

ખમાયચી ઠુમરી.

દરસન બીના નેના તરસે—દરસન૦

નાના કરત રહી એક નામની, ચલે ધનશામ પીયા ધરસે.
દરસન૦

અવધ કરી એક માસ આવનકી, બીતન ગયે ખરસેરે—દરસન૦
બીરહ સતાવે કછુ ન સોહાવે, કરત પીયા મદન કરસે—દરસન
પ્રેમાનંદ તવ ખીર સુઝેગી, જખ પીયા આયે પરસે—દરસન૦

ખમાયચી ઠુમરી.

નજરા ગયે બાલમ તોરે અંગના—નજરા૦

પૈદ ઊલાવો નાડી દીખલાવો, લાખ રૂપકી મોરી હીરા ક
ગના—નજરા—

સોનેકી સરાયાં મોરા હીરા કંગના, તોરે લાખ ટકા મોરા
બાલા જોખના—નજરા૦

(૨૫)

ઊપરની રાહ.

મન હરકોઈ બીજીરીસી ચમક ગઈ, ભલા ચમક ગઈ ચ-
મકા ગઈ—ટેક,

ચંચલ અંચલ બિધુ રત પરિમલ, લટકસે ચટક લગાઈ ગઈ
મન૦

કુન્દ કુસુમ સમ ઉજવલ મૂદલ તનું, પ્રેમકે પાસ ફમાઈ ગઈ.
મન૦

મધુર અધર સોઝ રતિ અમરિત પાનિ, શાનિ ચલિ લેકિજ
પાઈ ગઈ—મન૦

વિલસત હસત વદન છબિ શશિ સમ, મોય મન મોહકો બ-
સાઈ ગઈ—મન૦

નેનકી એન સહ ભુક્યાનકો ઉઠાય, નેનકે પાનકો ચલાઈ ગઈ
મન૦

દ્રગહિસે દેખી તોબી ચિત્રમે આ લેખી જેસી, હોકે અલખેલી
છટકાઈ ગઈ—મન૦

કોહુભિ ઉપાયસે જો પાઈ જાય તો તો ભલી, નહીતો ચા
હંદગી વૃથાઈ ગઈ—મન૦

ખમાયચ હુમરી.

જાગ હઠી ખીયાકો, ભોર ભયે સેવાં મોરા નહી આઝી-ટેક.
દેખો રંગી રંગ રંગીલે, કંયા કયા પ્યારેકી છબ દેખલાયે.

જાગ૦

નેનમે મોરે નીંદ નહીદે, છન નેનમે આપ સમાએ-જાગ૦

ચંચલ મારે પ્રાણ લીધે, સુધ લુલ ગધ ભધ બાવરીયાં-ટેક,
 ગોરી જુવાની જોખન રસા ટપકે, ગોલ ગોલ મૃગાનેન રસીલે;
 દરસનકો છયા તરસેરે સજની, અતરકો મીલનો ભયો ન કઠી
 હે—ચંચલ૦

મોહન રસીઆ આચે બગીયામે, ખીત રહી સખ કલી કલી,
 મોહન૦
 એક કલી હર નામ જપનકી, દુસરી કલી ઓલે અલી અલી.
 મોહન૦
 તુંહ રસીલે તુહી છમીલે, તુહી ગલેકા હાર મોરાહી-મોહન૦

પીયા પ્યારે ઇતની અરજ મોરી માન—ટેક,
 કમકી ખડી તોરે અરજ કરુ, મન કર ગુમાન,
 પીયા પ્યારે ઇતની અરજ મોરી માન.

અમાચ કાફી હુમરી પંજાબી

સૈયાં તોરે પૈયાં લાગું બૈયા ન મરોર,
 અપ લી કહત નહી, સુનત ન કધુ મોરી, દેખો બરજોરી,
 કારી બૈયાં જકજોર—સૈયાં હું બીજ નારી દેખી તોરી
 ચતુરાઈ, તોરી ચીત બન લાગી કંઈઓ રસો મોરી આલી,
 સનદ પીયાસે કધુ બસન ચલત તોરી બીનતી કરત હરદમ
 કર જોર—સૈયાં તોરે પૈયાં લાગુ.

(૨૭)

ખમાચ હુમરી પંજાબી

ઐયાં ન પકડ મોરી નરમ કલાઈ રે—ઐયાં,
કરખ કરખ મોરી ચુરીયાં સીરકાઈ રે—ઐયાં.
અરજ ગરજ મોરી એક ન માની, ચાંદ પીયાકી મે દેતીહુ
દુવાઈરે—ઐયાં.

સોરઠ હુમરી

એક ચતર નાર કરકર સીનગાર, ખડી અપને દ્વાર
પીયા નીકસ જાય, એક પલક માર, હસમેરા મન લીનો—એક૦

હુમરી.

ખ્યાકુલ કાં લયો મોરી સાવરીયાં,
કા નયેન બહાવત ખાવરીઆં—ખ્યાકુલ૦
આહા કરતહે સાસ ચડતહે,
તન કાંપ રહા તોરી બાલરીઆં—ખ્યાકુલ૦

મુલતાની હુમરી.

જનમો જનમે ગુન માનુગી તોરા—એ રાફ.
વસંત રતુમાં વીવીધ વીલાસે, પ્રીય પ્રીતમ પ્રીત વધાગેરે—વસ૦
મોગરો જઈ જુઈ ચંબેલી, ગુલાબ ચંપો પ્યારેરે—વસ૦
નારંગો આગ્ર કમળ ગુલદાવડી, વેલન વૃક્ષ વીહારેરે—વસ૦

અનેક વૃક્ષો રૂતુએ જણાવે, પલવ પામી અપારોરે-વસં
આ રૂતુ મોરક પોતને કીરને, વીરહ અતી અકળાવેરે-વસં
તેથી વહાલા વીનતી કરુણ, વીલાસ વખત વીચારોરે-વસં.

બેહામ હુમરી

મુજેહ કોન ઘરસે લાયા ચહાં,
ખતાવો કોઈ હૈયેયહ કીસ્કા મકાં—મુજેહ.
સબખી છિટે કોઈ સંગન સાધી,
અજા જોડો અપને મે પાવુ કહાં--મુજેહ.
દીસકા કીમકો હાલ સુનાહ
સર પર મેરે બાપનમાં—મુજેહ

કાફી હુમરી,

તુને લાજ ગવાઈ મેરે નામકી,
આદમસે મહોબત કરકે, તુને બટા લગાયા હમકો,
સાનત તુજ પર પડે અયે લડકી સજા હુ મે તરે કામકી—તુને
પરજ હુમરી.

સુધ લામ રહી તોરી આઠ પહર, તન મનકી નહી મોચે ખાક
ખબર—સુધ૦

નીસહીન મોચે કલ્લ ન પડતહે, દીખસાદે ઝલક કહુ એક નજર
સુધ૦

અરજ કરત મોરા છયરા ડરતહે, દીલ ધરકત દેહ કંપત થરથર
સુધ૦

હરકા પતા ઉસ્તાદ લગાદે, ખાવરીથી ફીરત હુ છદર તીદર.
સુધ૦

થરજ હુમરી

મોરી અખીયા ફરકન લાગી
કહાં ગયો ચાર કીધર ગઈ સખીયાં—અખીયાં—
નેનનમે દીલદાર ખસત હે,
એ અખીયાં અલમાસ પરખીયાં—અખીયાં૦
દેહક કતહે છયા તરપત હે,
ખીત લગાકે મજાહ હુમ ચખીયાં—અખીયાં૦
ખલખલ જાઉ મે ઉસ્તાદકે,
ખીચ સમાકે મોરી પત રખીયાં—અખીયાં૦

પીલુ હુમરી,

નાહી મૈયા ખોલો અચે શાયા મલા ઝખાન,
જાપર મેરીજાન મૈયા હે કુરખાન,
રહેતા હે આઠો પહેર હુરદમ ઉસીકા ધ્યાન—નાહી૦

છદલા.

ખેદરદી મારા સઈયાં, કીઉ મરોરી ખઈયાં—ખેદરદી૦

રશકે, મશકે, કશકે, શબરંગન વાલીનો જાએ,
કર જોરૂપક પધ્યાં, એ મે નહી જાનુ સધ્યાં,
કીડ મરોરી બધ્યાં—એ દરદી૦

મોરા સધ્યાં બશે પેલે તીર, નદીઓ કાચેકુ ઘેરન ભઈ,
મોરા સધ્યાં, નદીઓ જો ઘેરી વારી નાવ પુરાની, કીશખી
ધડ શરગી પાર—નદીઓ૦

જોલો કીડ નઈ રાજ પપધ્યાં, પામી દરે મોરા જ્યા.
જોલો કીડ નઈ રાજ૦ શાજખી જોલે શીકારીખી જોલે,
જોલે માજની રાત, પપધરા પાપી દરે મોરે જ્યરા૦

મોરા પીયા પાએ આની ચાંદની રાત—મોરા પીયા૦
ચાંદની રાત ચીન કચ્હે મોહો તારેનીર હીરાની માએ આની
ચાંદની રાત—મોરા પીયા૦

રાખો હુમારો મન આરા દેદે—રાખો૦ કાચી કક્ષી કચુ
નાચકીદે, કાચા જોભન જોલ, હુમ પરદેશી ખાવરારે,
હરા હરા ગુગત જોલરે—રાખો૦

૭૮ બીઝોટી

કચેસી ઝડક મોહે નજર આઈ, મોરે નજરોમે ખીયારી સમાઈ.

કચેસી૦

ન્યાઝરો કેસી બેડી સુગરવા, બાવલા મોહનીસે બનાઈ—કચે૦

ચેસુર મોહયા ચંદર મુગટહે, દેતા મુખડા હે કયા ચમકાઈ

કચેસી૦

લુટ લીચો મનકો એક નજરો, મોપે છુટેહે હમરે હવાઈ—કચે૦

૭૯લા અરહન્સે ગજલ.

ખખર લે અચે મસીહા તુ કહાં હે—અ રાહ.

અજબ ચે ઇન્કે લાખે આસ્માંહે,

કહાં હમ શીર ઝોર ભાઈ કહાં હે—અજબ૦

બુદા હયે ગરબે હમ સીરા તુમાની,

નહી કુરકત કીસીકો જાવે દાંહે—અજબ૦

૭૯લા પીલુ.

બે દાદ મુજે રાદ હયે વલાહ તુમારી,

મુસુકી કસમ અબ ન કર ચહા તુમારી.

લીલા કલમ શરમેકે કુચેરો નીકાલો,

બજારમે હમ દેખતે હે રહા તુમારી,

આશકી મુરાદ આઈ રકી બોંકો અલમહો,

જાવે જો સવારી કબી દરગા તુમારી.

નેના લગાએ જલમજ્જર, શીપાઈઆં સઘયાં—નેનાઃ
ફર ગયે મોરી ખખર ન લીની, મવલાં મેલાવેજી બહારવે.
નેનાઃ

ગોરી તેરા નેના બહા દગાબાજરે, ગોરીકે નેના અજબ
રસીલા, સઘયાં રખે રખવાજરે—ગોરીઃ

છન માને મોરા એ બનસી કીને બજાઈરે, છન માને.
ખીનરા ખીનકી કુજ ગલનમે, કીન શોક ન શીકલાઈરે—છનઃ

અજી તુમશે કોન બલાથ લગાવે, સાસુ મોરી ફુતી, નનંદ
મોરી ખેરન, છોટા દીયરા તુમસે દીલ લગાવે—અજીઃ

મારા છરા જલા દીનારે, બાકે પુતલીઓકે નેન ખરે,
ચાતુર છરા જલાદી મોરે, સાસુ મોરી ફુતી નનંદ મોરી
ખેરન, છોટા દીયરા શીકા દીનારે—માગઃ

બાલમા નેનાં લગા કહાં જાએ, રાગરી રેન મોઢે તલપત
ખીતી; સાસુ સુનેગી મારે, બાલમા નેના લગા કહાં જાએ.

અરી મોરી લાલી સુંદર ભીગો જાએ, રંગપર જુદ પરી.
મોરીઃ આપીઆ ગરને આપીઆ લરને. અરી મોરી
શુકા બદન ભીગો જાએ. રંગપર જુદ પરી—મોરીઃ

ઝરી કોઈ આવે પકર લીચો જાએ, ફીર તુમ કયા કરોજો.
કોઈ આવે૦ કોત ઉપર કોતરીરે નીચે ભર દરીઆવ, દરીઆ
એની મછલી આવે કોઈ કંદે લગા લીચો જાએ—ફીર૦

ઉમર મેરી ખારા ખરસકી, સઘયાં ચલે પડેલા—ઉમર૦
ભરજોભ રહી ખરજો નહી માને, લડત ભજે મોરી જન
ઉમર૦

હમારા સઘયાં આન મીલુગી, દડંગી મે મોતીયનકો હાર—હ૦

દમ દદે ગરીબોકુ માર દાલારે, દમ દદે. સુની ઝોરી મોરી.
ખન ગરી પરોસન મારા શો મારા નીકાલ દારારે—દમ દદે.

નેનાં નીંદુ ભરે મત વાલે, નેના૦ ભરભર પેઆલે, ખીઆ
મત વાલે, ખીચમુ રંગીલે છખીલે ખરે—નેના૦
રોજ ખીછાઉ, ખુશી પરે તે લાગુ ગલેરે—નેના૦

સાવરા મેરી ગલી મત આરે, સાવરા. મેરી ગલી કે લોક
ખુરેલે, કોઈ દાલે ગલે તુજ ફારા—સાવરા.

મેરી આલે જુલનીઆ કસે કરે રામ, મેરી આલે.
ખાદલ ગરજે ખીજલી ચમકે. સારી કુનીઆં જોખનાકી ધુમ
ધામ નાકખી નથનીઆ. કસે કરે રામ—મેરી આલે.

ગોરી તેરે નેનાને જાહુસે મારા. ગોરી૦ ભર ભર અંખીયાં
કમવા પેને, આરાકમી હોવે દવાના-ગોરી૦

ખોલીઅન ખોલે નાદાન મે વારી જાહુ. થારેપોક રહુ રગજી
રગજી—ખોલીઅન૦ સોનાકી થારીમે ભોજન કરોછો-જમતા
કીડ નહી નાદાન-મે વારી જાહુ૦
સોનાકે ગરવા મે જમતા જલપાણી, પીતા કીડોં નહી નાદાન
મે વારી જાહુ૦

છત્રખત્ર નહે નહે ન જાણુ ખલમાં કહા સખી-છલખલ
હમસે મીન લગાકે સધયાં, કીડ ન કરતાં પ્યારે૦ ગુગતકે પટ
ખોલો દખો છત્રખલ નેહ ન જાણુ ખલમાં૦

ચલી છુમ છુમ કરે કરે ઢોઢ દખો નીજરા કરકે—ચલી૦
ઈઆર ખરા દીતદાર, ખતાવે ચલી લીપક જપક પાણી
ભરકે—ઢોઢ દખે નીજગ કરકે—ચલી૦

તોરી મોરી નહરે પીછાંન૦. મારા રસીઆ બેદરદી ખાલમ.
તોરી૦ રેન ઝુમાઈ પીયાસો તનકે સંગ, દખા દખા તુમ્મરા
જમાનઃ મારા રસીયા બેદરદી ખાલમ—તોરી૦

નેનાં મગેસો પીયાસે-નેના૦ દીની દીનીરે સાવરીઆ મોએ
ગારીરે—નેના૦ ગારીખી દીની મોએ ટોનાખી દીના. ગારી
લગી મોએ પ્યારીરે—નેનાં૦

લગારે ખીરજનારીસે નેનાં લગે—લગારે. ગૌરી ગૌરી
બધ્યાં, હરી હરી ચુરીઆ કમનાસે મોતી ટકે ટકે. ખીરજ
નારીસે નેનાં લગે—લગારે૦

તોરી છોટી ઉમર બાકે નેના. તરી૦ ચાલ ચલે જેસા
મૌરલાઈ નાચે, જોલી બોલે પોપટ મેનાં—તેરી૦

મૌરી ગઈરે નથનવાંકી ગુજ, કુવનપર ગીર પરીરે—મૌરી૦
નહીં આર નહી કુવા થતી આરન, નહીરે જોખનવાકી રીત.
કુવનપર ગીર પરીરે—મૌરી૦

પીત જોરેકી લાજ રખો સઘ્યાં પીત જોરેકી૦
પરદેશવા મત જાઓ રંગીલે, હાથ જોરે તોરે યર પઘ્યાં—પી૦

ખમાચ દાદરો.

હેલ મેંતો બાવરી ભઈ પીયાકી શીખ ન માની—જે વાર
નહી નાવન ગઈ એકલી, રસ્તેમેં મીલે પ્રાણ નાથ,
હને મારો પોંચોક્કી પકડો, આર ભીડી એક બાથ—હેલ૦

દાદરો.

સઘ્યાં કે કારન ભઈ હું ઝેરાગન—ઝેવાર.
અપને સૈવાંક મેં હુલન નીકસી, પીયા મીલે તો મેં હુમી
સોહાગન—પીયાકે૦

ખમીચ દાદરો.

આવત મોરે હરી, આવત મોરે હરી, આલીરી મોરે મદનજી
ગોપાલ. જાકી આંખલાલ દેખ. બદન ગોરોરે—આવત૦

સોરઠ દાદરો.

નીસદીન મોરી તલપ તલપ જાત સખીરી. એજ જાત સ-
ખીરી—નીસ૦

સાવરી સુરત મોહની મુરત, ચંદ્ર ખુખીરી, જીસ દીનસે પીયા
ગયે મોહે કલ ન પડેરી—નીસ૦

ખયાલ.

અખમે ઘેર ચેનસે સોઢરે—સઢયાં રાત તોરે ગલે લગાકર
ખરેચેન૦ રાઢયાં હમારો સરફ નાદાન. અજુઅનસે મુખ
ધાયેરે. રાત પીયા મોરે ગલે લાગકર—ખરેચેનસે સોઢરે૦

મિંવાંકો ધુડન જાઉ, ગલે લગા પીયા પાઉં એસો વાંકો
ધુડનજાઉં જોગન હોકર બનબન ધુડું. અંગભલુત રચાઉં
ગલે લગા પીયા પાઉ—એસોમે વાંકો ધુડન જાઉં૦

સાંઈ તેરા બાલા કરે બાંકે નેનુવાલીઆ—સાંઈ૦

સાવલી સુરત રસભરી મુરત ચાલ ચલે મત વાલીયાં—સાંઈ૦

દશ કોઈ સહીકુ ખતા દીજ્જરે, મેંતો લહંગી જોગનીકો યેસ.
દશાં શાએ અમા પીયા મનકે ભવનવા, મથ દર ગુનીર
માએ લીચો જાએ. ન જખ મોરીરે--દશ૦

મારૂં ચાંદની રાત સેજરીયાં કીડું ન ચાલો—મારૂં
હમી હમી ખરે ગાનેની અરંજ ફરે છે, લાદીજરા ગોરેગોરે
ગાં, સેજરીયાં કીડું ન ચાલો—મારૂં

હોજી મારા રાજ જોનથ નીદા મોતી મારો મનનીકો લાગે
છેજી—હોજી નથની મંગાદે આર છોટી લા દે જુમખા
ગરાદે—હોજી મારા રાજ૦

આપન દીલકી આપડી જાને, કોઈ નહી સાથી હમ દાવે,
ફુનીઆ દોલત માલ ખજાના, સદા રંગ મન મનાવે-આપ૦

કોઈ નહીં સાતી દમદાવે, અપને તનકી આપની વેરે-કોઈ૦
ફુનીઆ દોલત માલ ખજાના, સદા રંગ મન મનાવે. અપ
ના તનકી અપની વેરે—કોઈ૦

જાઆકી લમીરે કીડકા જાને, દઈઆં જાઆકી.

જો તન લગે વારી સોઈ તન જાને, બેદરદોકી ખલા જાને
દઈયાંજી આકી૦

મેતો પાર ના જુલાઉ બાલ કનઈઆંકું મે પાર ના જુલાઉં
અગર અંદનકા પાર ના ઘડાઉ, રેશમકી દારી લગાઉં,
મેતો બાલ કનઈઆંકું પારના જુલાઉ.

નાછુઓ નાછુઓ નાછુઓરે, મોઝેકું નાછુઓ નાછુઓ
સઘઆં મોરા છઆ દરે મોકું, સઘલી રેન મોઝે તલપત
ખીતી, આશક આશક કરે તુમો ખેઠો પરે—મોરેકું નાછુ
—૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦—

અકીઆં હલસાની ચલોસો રહીએ દીલજનીની,
અંખીઆં છબપર પલંગપર પચરગત કીઆ, ઉપર ચાદર
તાની. ચલોસો રહીએ અકીઆં હલસાની હલવેસે હલવે
પાઉં ધરોપરે, જાગેગી મોરી જાગી—અંખીઆં હલસાની
—૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦—

મારૂં આજ રંગીલી રાત, મારું મન તો કેસે સમજવું
પાગું—મારૂં આપ રંગેલી વારી સેજ રંગેલી ઝોર રંગેલો
તારો સાત—મારૂં
—૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦—

તોરે ગોરે મુખકી બાત ગોરીઆ મીઠી લગતહે—તોરે
અંદર સરોખો તારો મુખકો ખીરાજે, ઉજલી બતીસી ગોરે
ગાલ. ગોરીઆં મીઠી લગતહે—તોરે
—૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦—

તેતો મને ઠગી મારોરજ, હું જો સોતીથી રોજ પલંગપર
સુતરીનું આન જગાઈ મારો રાજ—તેતો મને ઠગી
—

ફકીરા મોચે ગારી દીનો જાએ, કોન ગલી દોનુ છોરા-ફકી○
ગારીકી ગારી તોનાકા તોના, ખઈઆં પકર મુશકાએ-ફકી○
નામ ન જનુ ઠામ ન જનુ, તુંતો કોન મુલકકે છોરા-ફકી○

સૈયાંકી લગીસે કહું કાજને, દેખા છઆકી લગીસે. કહુંકા
જાને, ધરિકત લાગે વારી. સોઈ તન જાગે, બે કદરોકી બલા
જામ-વેઆરો આકી લગીસે—કહુંકા જાને○

જાને મે ન પાચારીમે, વારીઆં લોકો ગજરા○ ગજરા લે ગયા
વારી, ગજરા લે ગયા ચોર, સોતીથી મેં નીંદ કીમતી.
ગજરા લે ગયા ચોર, જાને મે ન પાચારીમે○

મારૂં મજને કાંમણ કીધાં રે—બેવાર.
હુમેરે ગયાંતાં જલબર જમનામે નાવારે, તે દીવસની લાગી
છે હુમને માયારે—મારૂં○ મારૂં મારી બાહલી મોહીરે
ફારી છે, મારી અતલસ ચોરીરે—મારૂં○ મારૂં રાતનો
પહેરો લાગો છે મારા હુઈડામે ચોલોરે—મારૂં○ મને મ—
લયામે હતા ન રસીયાંનો સ્વામી રે—ગોપીઓ સરવે આનંદ
પામીરે—મારૂં○

મત કર માન ગુમાન, મોરી રાજની, એ દીન તેરો સહ

રહેજો. મોરી આલી—મતકર૦ ધન જોખનવાર માલ, ખ
જના, આખર મોત નીધાન—મોરી સજની મતકર૦

મે ન ગઈ છોતી નનદી ગઈ, રાત ખગીઆમે ખાલમ,
લીંબુ નારંગીકી ચોલી ચોલાઈ, અચરો પકર મેતો કચંગી
સાડી. રાત ખગીઆમે ખાલમ—મે ન ગઈ૦

જો તેરા દીલ હમસેં ખડા હે, તુંખી ચલજ હમારા ખોદાહે,
જો તેરા દીલ નેકી તુ કરલે, રાંગ ચલેગી અજલકા ફરેસ્તા
શીરે ખડાહે—જો તેરા૦

રંગદેરી હમારા સાલુરા, સાલુકી રંગાઈ કીઆ કુચમાજે.
તોરો મન માને સોઈ લેરી, રંગ દરી હમારા સાલુરા.

સાચે બાજ મોસે ખોલો, ખોલો કીઉં નહી રાજ,

કઈ મોસે છુપ કરી ખોલો- સાચેબાજ૦

૩૫ જોખન ગુન ખોલો ખોલો કીઉં નહી રાજ.

હારીબા.

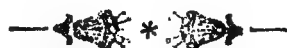
શાવરા મત મારો પીચકારી—શાવરા મત૦

મત મારો મરજદ મું રહીઆ મેં હું કન્યા કમારી,
તુમહો નીરલજ મેં નહીં એસી, મુખસે ફગમી ગારી;
ફજેતી હોગી તેહાસી—શાવરા૦

પરનારીકો પાલવ પકરો, મોહન મનમે વીચારી,
માત પીતા તોરે વૃદ્ધ લયે હે, રાજ કનરાકો ભારી;
હું એ સખ વીરતાશી—સાવરાં

એસી હાંસ હોવે જો મનમે પરણો ન ઉતમ નારી,
જાકે પદાવો જસોદા ઘરકુ હજી, હજી હું મેં બાલ કુયારી,
હુંઢત વર માત હમારી—સાવરાં

જેં ચ પકર મોરી નવલ ચુંદરીઆં જીવન જોરસે ભારી,
સુરદાસ પ્રભુ અમ કહાં જઈએ, આન મીલી પ્રીતનારી;
પીતાંબર લીનો ઉતારી—સાવરાં

રેન રેહ ગઈ થોરી, રામ છાંડો બધઆ મોરી—રેન
અપનેરે અપને મંદીરસે નીકરી, કોઈ સાવરી કોઈરી
અબકો કાગમે કાગવા કુંગી સુરત પેછાની મેં તોરી રામ
છાંડો બધ્યાં મોરી. રેન રેહ ગઈ થોરી

મેતો દેતી હું રામ કુવાઈઆં, ઈલાહ નડારો રંગ હોરી.
મેતો દેતી

જેરકહી બાર મોહે સખરંગ હારો, પત મોરી રામ રખઈઆં.
મેતો દેતી હું રામ કુવાઈઆં.

હઆં પ્રીતમે કોઈ ખેલ ન જાણે, મોક્ષ હોરી ખેલાવે,
આ પ્રીતખેલ અંચરા પકર મોરી બધઆં મરોરી, કંઈ કંઈ

દશત ચક્ષાવે, શયભી શાવે નીંદભી ખાવે, અપનો ભેદ ન
ખતાવે—ઈઆં પીજમે૦

કેસે ભરન જાડં પાણી, સાવરો કેસે ભરન જાડં પાણી,
મોહે બાચ મીલે માહાદો બનકો—સાવરા૦

કવે જાડં તોર્કીય લરત હે, જમના જાડો પીચકારી,
ગોકુલ જાડતો રંગમે ભીંગત હુ, એરી ભઈ મતવારી—સાવરા૦

તોરો અછરા સંભાલ જોખન માધુ માતીના—તોરો૦
એક બરસકે બાર મહીને, મરાત મહીના ફાગનકા,
જોખન માધુ માતીના. તોરો અછરા સંભાલ૦

જાને મન જાનારી, રંગ હોરીમે બારી—જાને મન૦
રંગ જોખના મોઝે મારે, ખુશી ઘર રાદી,
રંગ હોરીમે બારી—જાને મન૦

ગારી દહંગી લાલા મેતો ગારી દહંગી, મેતો ફાગણમે ગારી
દહંગી. ચુવા ચંદન આર અરગજા ફેશરકી પીચકારી
મેતો ફાગણમે ગારી દહંગી.

કોણ ખેલે મોસે હોરી કનયા બારબારકી રામ કુદેચો,
કોણ ખેલે૦ ખીંદરા બીનમે કરાંણુ ખીલેચો, અબીલ ગુન-
લાલકી ધુમ મચાચો—કોણ ખેલે૦

મત ડારો પીચકારી રે મેંતો સારી ભીજ ગઈ. મત ડારો
ચુવા ચુવા ચંદન અતર અગરને ફેર ગાગર ધીરિરે.
મેંતા સઘરી ભીજ ગઈ—મત ડારો

ફાગન કે દીન ચાર-સખીરી, આપનો બાલમસે
માજેશો દેઉંગી—ફાગન હીરાબી દેઉંગી મોતીબી દેઉંગી
ચોર દેઉંગી દો લાલ, સખીરી અપને બાલમસે માજેશો
દેઉંગી—ફાગન

ગાડો રંગ જમાઓ શઘઆંને પીચકારી બનાઈ,
ભર પીચકારી મેરે અંગપર મારી, ભીજ ગઈ તન સારી,
સઘઆંને પીચકારી બનાઈ—ગાડો રંગ

સુન સુખ ગાગર લે ચલી અલખેલી પનહારી—સુન
અચરા હમારા છોડ દો પીતમલ, ગુંગતમેકધું કહે ગઈ.
ચલી અલખેલી પનહારી—સુન સુખ

બાંકે મીરજને ધુમ મચાઈ, ઠાલ તલવારોશે ખેલુંગી હોરી,
સાવરેશે ખેલુંગી હોરી. ગોકુલ જાહંતો રંગ પડતરે,
મથુગં જાહં પીચકારી, ફાસી જાહં તો ફીચ પડતરે, એસી
ફીના ખરજેરી—બાંકે

ધતની અરજ મોરી સુતરે નનંદીઆ—ધતની૦
 શાશકી ચોરીથી મે ખેલી હોરી, ભીંજ ડારી રગમે કુતુબ
 મોરી અંગીઆં. ઉગલી પકડ મોરી બધાં મરો. ૦
 ધતની૦

હોરી રાગ ભેરવી.

ગુલાલ મોરી આંખમે સાવરા ખટકે, જીવરા ભટકે નેના
 અટકે—મોરી આંખામે૦ ઉમંગ જીવાની રંગ સાવરો, મોરી
 છતીયનપર રસ ટપકે—જીવરા ભટકે નેના અટકે. મોરી૦

હોરી રાગ ભેરવી.

હેરી કાંઈ ઉલજે શામ કુંજનમે, મેતો હુઠ ફીરી માધુ બ
 નમે.—હેરી કાંઈ૦ એસા જતન કોઈ બતાવો સખીરી જે
 પીયા આવેશગનમે, ફગવા મેં લઉંગી જમ જાનેખા દડગી
 કોઈ બાર બાર મેરે મનમે—હેરી કાંઈ૦

હોરી કાફી.

સ્થામ મોહે ચોરી લગાઇ, એસી હોરી ખિલાઈ—સ્થામ૦
 ખેલત ગેડ ગીરી જમુનામે, ફીને મોરી ગેડ ચોરાઈ;
 હાથ ડાર અંગીઆં બીચ દેખું એક ગઈ દાપાઈ—સ્થામ—

હોરી રાગ કાફી.

ઝટકે આ મારો ચીર મોરારી—ઝટકેઆ૦
 ફેસર અંગીઆ ફેસર બંદીઆ, ફેસર માટ ભરોરી,

રેશમ બંધ કુચનેક દુટ્ટે, તો ગુરગઢ કોરકી થારી;

એસો તુ અનોપમ ખેલારી—ઝટકે આ૦

૫૬ રાગ ગોડી.

આવો મત મેરી ગલી દિલદારવે.

જોતું આવે છલા મેરી ગલીયનમે, માફંગી નેનો દામારે.

આવો૦

ચાતુર હોય તો ચેત કેસરકના, લગેગી નેન તલવારે—આ૦

ધસ્કકી અંખીઆ ચોરકુ લગે નહી, લગે લગા જહાં પ્યારે.

આવો૦

કહે દયાદો મીતમ તોરી માધુરી મુરત, તુમેરો સીરકો સર

દારે—આવો૦

હડ જા પંખેર દીનતો રેડુ ગયા ધોરા—ટક.

સાંજ ભઈ દીન આથમ લગા, પંથી કરે ખસેરા

ચલજા પંખેર.—ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા, ચીડીઆ રેનુ

ખસેરા—ચલ જા પંખેર૦

તોરી નગરીમે ભોલા જોગી આચો—તોરી૦

કાનકે ખીચ મુદરા, શક્ષે ખીચ સેલી,

ધર ધર અલેક જગાચો—ભોલા જોગી૦

સાંજ પડી હો કલીઆ બુડન લાગી—ઐવાર.

ચંપાબી બુડા વારી ચંબેલીબી બુડી,

ઐર બુડી મુલ તાડી—કલીઆ૦

૫૬ રાગ બેહાગ

કહાં રે ગુમાઈ સારી રાત, પ્યારે બાલમારે, કહાં ગુમાઈ મારી
રાત—ટેક.

સઘલી રેન મોરી તલપત ખીતીરે, ભોર ભયે આયે પાશે—કહાં૦

રામા મોરી રે ગાગરીઆ ફોરી રે, દેખો દેખોરે તુરકવાને
કીની બરન્નેરી—રામા૦ મે જલ જમના ભરન ગઈતી, ખીચ
હગર મોસે કીનીરે, ચલ છાંડરે આલમ તોરી નેકી દુવાઈ
મોસે કીની ચતુરાઈ—રામા મોરીરે૦

મોહે પ્યારી લગી સુરત તેહારી, મન મોહન તુ મુરખ
અનાડી—ટેક.

તુમ તો મોહનરે અપની ગરનકો, મેખી રહન મદમાતી.
મુરખ૦

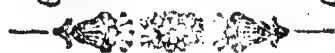
નગર બતાય દીન્નેરે મેતો બુક્કીરે લોહો—ટેક.

રેનતો અધેરી કાલી, ફુન્ને કોહન મંગ આપી,

મેતો ખીહુકી મારીરે—નગર૦

સોહાગ ગઝલ.

હયેરાં હું મેં ચે દખની સલમાત કયા કરું,
આતી નહીં હે અકલમે કુચ ખાત કયા કર—હયેરાં.
દીવાના ખન ગયા હું હીઝાયાત કયા કરું,
દોલત ચે હાત આઈ હયે હચે હાત કયા કર—હયેરાં.
સમસમ પુલ મુજક હયે, એ કીસ્મતસે મીલ ગઈ,
દરવાજા કયા ખુલા મેં તગનીર. ખુલ ગઈ—હયેરાં.

રાગ તીલવડો.

મારૂં આંદની રાત. સેજશીયાં કયુ ન ચલો મોરા રાજ-ટેક.
હબી હબી મુગાનેની અરજ કરેછે, લાગો છયરા ગોરે ગોરે
ગાલ—મારૂં.

આંદની સતે ચીટક રહોતારે, ભોર ભયે આયે પાસ—મારૂં.

રાગ કનડો મેયાલ.

ખદન દખ લાલકો (ર) સાવરી સલુગી રાધે ભામ—ટેક.
એક ટક ચોટ કીની, નેનન રુધ ઘાયલ કીનો ઘનસ્વામ—ખદન.

રાગ અડાણો.

ગુલજરી ધ્યારી ધતની અરજ તુ માન—ટેક.

ગજ મામીની એ મુગનયની, આવત સગ સોહાગ—ગુલજ.
ગુંગટમે ગોરી મન ખસ કીનો, ઘનમે ચંદ્ર છુ પાયા—ગુલજ.

રાગ દેસ તાલ ઠેકો.

મારા ખીયુ પરદેશવા, ઓ સ્યામ મારા ખીયુ
જંગલ વાસખ કુલન લાગે મોરી સગડી સાહેલીઆં,
ખેલન આઈ-જાગે ઓ ભાગ્ય હમારો—મોરાં

રાગ કેદારો.

પ્રીત કર્ય પ્રીત કર્ય મગટ પરીબ્રહ્મસુ, પરહર્ય અવર પંપાલ
પ્રાણી, પ્રોક્ષથી ભવં તણો પાર આવે નહી, વેદ વેદાંત
કહે સતવાણી—પ્રીતં કલ્પતરુ સરવનાં સંકલ્પ સત્ય કરે,
પાંસે જઈ પ્રીતસુ સેવે જ્યારે તેમ જે મગટ પુરસોત્તમ પ્રીતસે
થારો હરીજન તત્કાલ તારે—પ્રીતં

રાગ મોહણી.

ઐરી જસોદા તુસે લકુગી લડાઈ, તોરે કુવરને ધુમ મચાઈ-ટેક
કાહુકી બિચક ગયો દધકી મહુકીઆ, કાહુકે સીરકી ગાગર
છલકાઈ, ખીચણર મોસે રોકત નવટર, ચાંદ હસત પ્યારે
પ્રીજકી લુગાઈ—ઐરીં

રાગ ખીલસ તાલ ઠેકો.

અબકર છોડા મોરા, સાસ નનદ મોકુ લડેગી—અબં
સારી રેન મેં તુમ સંગ જાગી, અબતો મોરી પત ન રહેગી
અબં

(૪૯)

રાગ આશાવરી.

મારે પીયાકી ખાત મે કહું સખી કુરો—મારે
મે જનતી કહુ આપ મીલોગે, પાંદ્ય ગરેકી રખો લાજ.
મારે૦

આશાવરી દીપચંદી.

કરલે સીનગાર ચતર અલખેલી, સાજનકે ઘર જનાખી હોગા.
ટેક.

લાજ કી ચુંદરીઆં મુખપર ડારે, એ મુખ પીયાકું ખતાંનાખી
હોગા—કર૦

માત્રી હોડના માટી ખીછાના માટીકા શીર નાયાખી હોગા.
કર૦

વાંહી તેરા મકકા વાહી મહીના, વાંહી તેરા પીયાકા ડીકાના
હોગા—કર૦

નાલે ઘાને કપડે પેને, કીર તેરા વહાં આનાખી હોગા-કર૦

રાગ શારંગ.

માનોછ માને મોરી ખાત,
રસીઆવે માનોછ મોરી ખાત—ટેક.

કાનમે મુદરા ગલેમે સેલી,
હુંખી ચલુગી સાથ તોરી—માનો૦

(૫૦)

રાગ સીધુ.

ડગર મોરી રોકે સ્યામ બનારી, અગર છેના નંદકો બીહારી
ડગર૦ મેતો મનકો માર બેડીકું, ઘાર હોવે દ ગમરી
સખીરી. મેતો ઉનસે હારી—ડગર.

રાગ મુક્તતાનો હુમરી.

બાદે સાનુ પંખખ કીત તી હે દુર—બાદે
પંખખકી અખીઆં છોટી છોટી છતીયા
દીસ તરપન દીન રતીઆરિ—બાદે૦

હુમરી ગત નાચની.

નેનન તોરી મન પાલીરે—નેનન૦
મથવાકી બરી મથવાકી પ્યારી હે—નેનન૦
ટપક પડત મુખડેસે જો મનવા, વાકી ચાલ નીરાલીરે—નેનન૦

રાગ ધનાશ્રી ખયાલ.

ભટકત કોણુ ફીરે, ગોશઘઆ મેરા ભટકત કોણુ ફીરે.
ઘટમે ગંગાવારી ઘટમે જમુના, તીરથ કોણુ—ગોશઘઆ૦

રાગ ધનાશ્રી.

મણુજ અમને સાહે થજે કીરતાર, સાહે થજે કીરતાર—મણુ૦
કુખશાગરમાં પુડીએ અમેતો, સહાય કરો કીરતાર—મણુ૦

અં ૧૧ જામી અભિયજ નામી, તુજ રચનાનો નહીં પાર.
પ્રભુ

કુળી પોતાનો મહીમા વધારવા, દુઃખી કરે નરનાર—પ્રભુ
વીનય પુરવક માગી લઈએ, વરના મંગળ જયકાર—પ્રભુ

રાગ મનપશંદ.

છયરા છયરા લગાય લીનો જાય—ટેક.

હરેહરે બાંસડી કટાયે બાંધુરીઆરે,

દેજ કોઈ બાંસરીઆં બજાય લીનો જાય—છયરાં

હમારે તલાવકી છાણી છાણી મછલીઆરે,

દેજ કોઈ ફંદા લગાય લીનો જાય—છયરાં

હજાર મેરા કાનકા મોતી, કાનકા મોતી કાનકા મોતી—હજાર.

એ મોતી મેરા લાખ ટકેકા, ધરજીવીયનપર મોતી—હજાર.

એ મોતીમે કીય લયો હે, જલ જમુનાપે ધોતી—હજાર.

એ મોતી મેરા ધુંડકે લાવે, આંધા જોખન હસે દેતી—હજાર.

અગલે અજર મેને મોતી ગુલાયા પીછે મજર ખી રોતી—
હજાર.

મેતીકે બદલે મોતી મંગાદે, મોતી બીના નહી સોતી—હજાર.

સીપાઈ ઢોલા રેન જગાઈ, મોકું નીંદીઆ લગનદે જરા—ટેક.

અગલીકું આંતે પીછલીકું જાવે, સારા જોખન છીના લીનો
જાય—સીપાઈ.

હમર મેરી કેસી કટે ખાલી, હમર મેરી કેસી કટે ખાલી,
 પીયા મેરા પરદેશ—હમર૦ એક તો મારે. પીયાકી મારી,
 હુજે રામને ખચાય ઠારી, તીજે લખમન કર દેતા નારી,
 ચોથે રોજ કાલી, ખાગકા નીકલ ચલા માલી—હમર૦

ગરબીઓ.

તુજ ખીન મોરી કોણ ખખર લે, ગોવરધન ગીરધારીરે—તુજ૦
 મોર મુગટ પીતાંખર સોહત, કુડલકી છબ ત્યારીરે—તુજ૦
 ભરી સભામે દ્રોપદી ઠારી, રાખી લાજ હમારીરે—તુજ૦
 મીરાંકે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણ કમળ ખલહારીરે—તુજ૦

રામજી અર્ધ આધા ખારોરે—સરદાર હમારો.
 દશરથ સુત કૌશલ્યા નંદન, સીતારો ભરથારોરે—સરદાર.
 રામ લક્ષ્મન ભરત શત્રુઘ્ન, દશરથ રાજ દોહારો—સરદાર.
 કીરીટ કુંડળ છાર ખીરાજે, ધનુષ્યખાણુ કર ધારોરે—સરદાર.
 તુલસીદાસ પ્રભુ તુમેરે ચરણપર, આધારો અધીકારોરે—સરદાર.

જામે બસોદાસે કહીઆરે, કનૈયા માસે ગારીરે દીની (૨)
 ગારીબ દીની મોગી ગાગર છીની, સોલીસે હલકત કીની—ક૦
 હાથેખાંસુર્યા ખાંધે કામરીઆ, સાવરી સુરત ભીનીભીનીરે.

કનૈયા૦

કાના સુગોને ખાત હમારી, મોરી જૈયાં ન પકડો મોરારીરે.

કાના૦

પીયુ હમારો દેરે નકારો, સાસુ ભુડી ને કપટી છે સસરો,
હુ તો પરશ્વરની છુ નારીરે—કાના.

લાજ મુડી શું થયા નકારા. મારગમાં રોકાછો શુ સારા,
મારશુ મુકોને પ્રાણ પ્યારા—કાના.

રાગ હુમરો.

હુસરો કોન સુખદાઈ શામ ખીના હુસરો કોન સુખદાઈરે,
ધીરજબા કુવકી ઉરધારી, અચળ પદ દીચો આઈરે,
જુરે જંબહી પકર્યો ગજકું, છીનમે લીચો છોડાઈરે—હુસરો.
મહેશાદકી અતી પીડા પીછાનં, પ્રગટ ભયે સ્થલ માંહીરે,
હીરણ્યકસ્યપ મારચો હરીએ, નૂર્મોડ વેરા ખનાઈરે—હુસરો.
પાંડવકું લાખા ગ્રહ જ્યારે, ત્યાં સુલીને ખચાઈરે,
પંચાલી કે ચીર પુરનકું, નીર તણ આચે ધાઈરે—હુસરો.
જ્યાં જ્યાં ભીડ પડે ભકતકુ ત્યાં ત્યાં હોત સહાઈરે,
દ્યાનંદકો નાથ દયાળુ, ભજો ભાવ ઉર લાઈરે—હુસરો.

ગરબી.

મને ભુલ્લી ગયો છે મારો છેલ્લહોરે, જુડી જુડી કાનુડા તારી
મીત મારારાજ—ભુલ્લી ગયો છે.

મને નીંદ્રા ન આવે સખી કેમ કહે રે,
 રોતા રોતા અનીહારે રોતા રોતા કંઈ રજની વીતી જાય-મારા.
 મારી મુની પડી છે રંગ સેજડી રે,
 હું તો જોઉં છું અનીહારે-હું તો જોઉં છું વાહાલાજી તારી વાટ-મારા.
 સખી કાગળ ન લખ્યો જોને કંથડેરે,
 કેમ નીરવ્ય થયા છે દીનાનાથ—મારાશન,
 મહેતા નરશંકરના સ્વામીને વીનવુરે,
 હું તો લળી લળી લાગુ પાપ--મારાશન.

મારાંરે સ્વામી બોલોને વાલા—ટેક.
 ઘેલીરે થઈને ગોકુળમાં ભમતી, બાજરે કોઈની વાતો નથી
 ગમતી—મારાંરે
 જોવારે તમને કોણું મળી હુતી, જેનેરે તારું ચીતકું લીધું છુતી.
 મારાંરે
 વાલાંરે તારી વાટલડી જોતી, આંસુડા ભરી ભરી રોતી—મારાંરે
 ખુરેરે લોકે ભરમાવી તનને, તેથીરે તમે મુકી ચાલ્યા અમને.
 મારાંરે
 વાલાંરે તારી પગ ચંપીએ કશું, મોહન તારી મનમાં
 રહીયું--મારાંરે

નંદ કુવર તોરે નેનાં રસીલે સખી જાદુ ભરે—સખી જાદુ
 માથે મુગટ કર બંસીઆ બજાય, સખી લેકે ખડે, લેકે ખડે.

કબીરી ૫૬.

સખ પેરોકાભાઈ દીલકા સાથી નહીં કોઈ (ખેવાર)
 ખાને પીનેકુ પેશા હોયગા, તો જોર ખંદગી કરે,
 એક દીન ખાના નહી મીલતા, તો ફીર જવાખ કરે—શખઠ
 જખલગ અપને પેલોમે પેશા, તખલગ લોક સલામ કરે,
 અપના પેશા નીકલ ગયાતો, કોઈ નહીં મીઠા ખોલે—સખઠ
 ભાઈખંધ ઓર ખેન શાલે, શખ પેરોકા ભાઈ,
 દીલકા સાથી કોઈ નહી હે, કહત કબીર સુનાઈ—સખઠ

ઓધવજી સંદેસો કેહુનો સામને.

કુષ વિધાતા કુખનો દાતા દીનને, આય ઘટીટ આ તારેના કેંવાયજો
 પૂર્વ જન્મના પાપની શીક્ષા આપવા, પતી વીયોગ એ યોગ્ય ન
 જણાયજો—કુટ.

દે નીરદય યમ કુખ ખીજાં ડરીએ નહીં, વિહં પતીનો અમળાથી ન
 સંવાયજો,

પ્રભુ તારા જે કે સમજ તુજને નહીં, અસુર પેઠે પીડતાં ન શર
 માયજો—કુટ.

રાગ શખીઓના.

મહોલે પધારા મહારાજ માણીગર મોહોલે પધારા,
 નારી જુવેછે વાટ—માણીગર મોહોલે પધારાં.

સીસો ભાંગ્યો સાંધગા, મન ભાંગ્યો કુરેણું,
 મોતી ભાંગ્યો વીંધતા, તેને નહીં સાંધો નહીં રેણુ—માણીગર.
 સોનું કરીને સાટબું કરમે નીકળ્યું કથીર,
 ચીંતાથી ચતુરાન ઘટે, મારાં સોસે સુકાણાં સરીર—માણીગર,
 એક અંધારી ઝોરડી બીજી વેરણુ રાત,
 ત્રીજો સોકયનો દોલીઓ, તેનો ઝંઘડો લાગ્યો સારી રાત—માણીગર.

તુલસી દાશનું પદ. હુમરો

ખીહાને આવે રામ જનકપુર, દશરથજીકે લાજારે. (એવાર
 રાગ જનકની કન્યા કુમારી, ચારો દેશ પત્ર પહાઓરે,
 દેશ દેશકે ભુપત આએ, કોને આંખ ચદાઓરે—ખીહાને.
 કામધેનુંકો ગોમર મંગાઓ, ઢીંગ ઢીંગ અંમન લીયાઓરે,
 ગજ મોતી અનેક ચોક પુરાએ, સોનેરી કલસ ભરાઓરે.
 ખીહાને.

ભાત ભાત કે મંડપ રચાએ, રતન દીપક ધરાઓરે,
 બઈડે આમન એદ પદતહે, મુની નારદ ખીન બગ્ગઓરે—ખીહા.
 રામચંદ્ર જગખીહાને આએ, રથ ગજ તુરંગ સવારીરે,
 મોતીયન યાત્ર ભરી લખ સુંદરી, સખીઅન મંગલ--
 ગાઓરે—ખીહાને.

ગરબી.

ગીરધારીરે વાત કહું ને વીચારો, મનમોહન આંખ ન મારો,
 ને મારગડે જાતાં સીદને વારો, મારો પાલવડો નવ તાણો.

કુલ.

મને રોકીને શું ઉભા રે, જુવે જુવે છે લોક દગ્ગરે,
આ શુ સ્વભાવ પડ્યો છે નદારેરે, રસીઆજુરે યાગે ધણી શીટ-
કારે—મને.

પ્રભુ મારારે આમ ન કાળે વાટે, હીક રહીએ પોતાને ઘાટે,
નથી મળતીરે પ્રીત બળરે કે હાટે, કાંઈ જોર જુલમની સાથે.

કુલ.

નથી બજુતા ધર્મ અમારો રે, હમે અપળા તે લાગ્યો બાનેરે,
નથી રાખતાં કંઈ એક આરો રે, પાતળીઆરે પ્રીત તણા પંથ
ન્યારો—મને.

હજુ સાંખી રે રહીશું વાલમ વાંકે, હમણાં કહીશ કંઈક નહાંકે,
નથી કહેતીરે હું સમજ સા સારે, મને લાગે છે કંઈ એક પ્યારે.

કુલ.

પછી જશે બાર તમારોરે, નહીં વાંક દગારો લગારે,
એમાં લાભ નથી કંઈ સારોરે, અલખેલીરે છાનામાના સંધારો—મને.
પાતળીઆરે વાત કહું એક છાની, તમે સાચી લો તે માની,
મધરાતે રે મંદીરીએ મુજ આવો, તમે જ્યોરે સુખેથી લાવો,

કુલ.

પછી રાખશે નહીં ઉધારો રે, મારા જોખનના મદ તે ઉતારો
મારા તનના તે તાપ સમાવોરે, શુભ્રતારે, છોટમદાસ તીયારો—મને.

અરખી. રાગ ઉપરનો.

બલહારીરે વીલનું મુખ ન્યાળી, મુને લાગી એ શું તાળી,
જમી જોધ તે રે શામ સુંદર લટકાળી, એની સુરત છેલ છોગાળી,
આજ મળીઆરે વાટે જતાં વનમાળી, મુને વાંકી નજરે ભાળી,

કુલ.

મુને ત્યારનું કંઈ કંઈ થાય, મુજ મુખડે નવ કહેવાય,
મારો જીવ જકાલા ખાય, ગઈ વારીરે સુખમુખ સરવે તાળી—મુને.
અન્નમેલે રે વાળ્યો વાંકો અંખોડો, કાને કુંડળનો છે જોડો,
મત્રકાલીરે મુખડુ હસતો થોડો કરે આંખ તણો મચકારો.

કુલ.

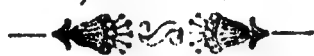
હોડે હસગતી દંકરાળી, હાથે વાંસલડી છે રસાળી,
તન દોશળ ને વય બાળી, વસ કરણીરે, કીકીછે કામમગારી—મુને.
નથી એવોરે આજકાલ કોઈ દીકો, મુને મોહન લાગે મીકો,
મુને ધરમાં રે વડી પત્ર તો નથી ગમતું, માંડે ચીતડુ રહેછે બમતું,

કુલ.

વાગે રાત દીવસ બળકૌરો, રહેતા પાપ તણા જણકારા,
મોહ બાળ્ય તણા સંજકારા, કાળજડું રે કોરી ધરણી ઢાળી—મુને.
સખી મારીરે પાવડડે કાંઈ લાયુ, બહુ કરજોડીને માયું,
મુને મેળવરે એ રસીઆ ફંદાલો, પ્રભુ ચીત ચોર નંદલાલો.

કુલ.

મળુ મોહનને મન ગેલી રે. રમુ રાસ કંઈ રત કેલી,
મારી જોડી બંધી અન્નમેલી, તને આપું રે માળા રતનાળી—મુને.

પરચુરણ નાટકના રાગો.

રાગ ખંભાત.

ડોલેરે જોયત મદમાતી ગુજરીયાં, મદમાતી ગુજરીયાં—ડોલેરે.
મેં જલ જપ્તનાં ભરત ગઈતી, બીચમે મીલે કુંવર કનૈયા—ડોલેરે.
લીપટ જીપટ મોરી ગાગર ફોરી, બીજ ગઈ મોરી સુરત સુંદરીઆં.

ડોલેરે.

આસાગોડી.

પ્રીતી જડી મેં તારાથી પ્રીયા મારી પ્રીતી જડીમેં તારાથી,
 ઘડી નવ દેખું તુને મુજ વહાલી, જીવાય નહીરે મારાથી—પ્રીયા૦
 વીયોગે દુખી સંયોગે સુખી, હું રહું એવેમના ધારાથી—પ્રીયા૦
 થઈને અમર આપ્ય સુખ પ્રાપ્ય પ્યારી, સમજી તુ જ આ પ્યા-
 રાથી—પ્રીયા૦

રાહુ ક્ષત્રી કલકનો.

પ્રાણ પ્રીયા એ શું બોલ્યાં વાત, રાક્ષસો રાણી માઈ રણેરે.
 હજી દેખાડયો નથી મેં તો હાથ—રાક્ષ.
 કરુણ આબોધું રૂપીની રક્ષાવ—રાક્ષ૦
 વીણી દુષ્ટ અમુર માઈ આંધ—રાક્ષ૦
 દુષ્ટો ભેસે શું રૂપી કને દંડ—રાક્ષ૦
 ચોપે છેદી કંઈ સતખંડ—રાક્ષ૦
 મુજ બેઠાં કાપ કરે કેમ—રાક્ષ૦
 રાખી છે હજી સુધી મેં રેમ—રાક્ષ૦
 જ્યારે છેડયો નાગ વીકાળ—રાક્ષ૦
 ઝેર નીકળશે અગ્ની જવાળ—રાક્ષ૦
 ખાળી ભરમ કરીશ અમુર—રાક્ષ૦
 બણ્યો મંત્ર વિદ્યા ભરપુર—રાક્ષ૦
 લકષ્મ પાપીના પલકમાં પ્રાણ—રાક્ષ૦
 પ્યારી માને સાચી મુજ વાણ—રાક્ષ૦
 દણી દુષ્ટને આવીશ આંધ—રાક્ષ૦
 પ્રીય આપોને મુજને રળમ—રાક્ષ૦

દક્ષણી ચાલની લાવણી.

દાશી શું થયું, રથને વીશે કહેનીરે, અરર હાય, શીકર થાય,
મન મુઝાય, કંપે કાય, સુજ પડે નહીં બેનીરે—દાસી.

ધીરજ શે ધરૂં, પતી વીના હું સુનીરે, રવામી નાય, અહીંને હાય,
ભીડી ખાય, બેસુ સાય, આવે જયારે બેનીરે—દાસી.

રાહ ઈગરેલ.

હીકમતે ખુદાકો હમ, માન ગયે, માન ગયે, માન ગયે.
કોઈ હે સાદા, કોઈ હે નાંદા, કુસોમન, અઝદાન, ફાનુન જોનલે,
કોઈ હે ખંદા, કોઈ હે ગીરીયાં, જાનહે, ફાની—જાન ગયે.
ખંદગી તેરી ફરજહે હમપર, બેગુમા, હરજમાં, કર બેગાં બાઈ
જાં બક્ષે ખુદા, મશહરમે કયું કર અલઅમાં, બરજમાં જાન ગયે
જાન ગયે રે જાન ગયે—

રાહ ઈગરેલ.

સુનીએ હજુર, હે એ પુર કસુર, ઇસીઆન એ મુમાન કાઝહે જરર,
અયે આએ બદકાર, અલઅમાં, હડડીયાં, કરના ઈસ્કે ચુર.
ખીચેતજવાર, મીલકે એક બાર, લેઓ જાન પહેલવાન, બગાહે ગુરર,
અયેસા એ બદકાર, સેવવાન એ મુમાન, કીજે સરકા દુર,
આ જત કીયકી આયા કોઈ નહીં દરજ હાઈ સમકાં કોઈ ઈશ
ઊર અયે સાયે બદકાર, લેઓ યાં ઈસ્કી જાન, ઝરીફ અબ જરર.

રાહ બહોત અમકત નેશા ગુર.

ખારી નાંમ સાંભળી યમોહું ઉદાસ. યયોહું ઉદાસ—ખારી.
દીદા વીના તુંજને ઓ ખારી, પામ્યોહું મોહ પાસ—ખારી.
શોધ કરી વેગે મેળવું તુંજને, ન મળે માઝી નીરાસ—ખારી.
અદીક પ્રીયા એ કાળજ કારયુ, શોધું હું તેનો અવાસ—ખારી.

સીફાનો કનરો.

તારણી તુંજથી નથીરે ગુદાઈ, શયી વદની સુખ પામું હું આહી.
તારણી,
વદન મનોહર તાર લલીત, સૌરભ અંગજ ધન સુખદાઈ—તારણી.
અકુટી વીક્રમ સિમત અલી વીજ્રમ, નીરખી પ્રીયા, લુલુ સરવે કાંઈ
ર—તારણી.
તીનસે ત્યાગી એક તુંજનેરે આહું, તુંજ વણ મુગ ક્ષણ કલપ
સમજાઈ—તારણી,

પ્રાણામ છે પ્રીયા તને છેવટે પ્રાણામ

પરમ કૃપાળુ દીન દમાળુ માયાળુ દાતાર,
છોડુંહું પ્રીયા જંગમમાં, તેની તું કરને વાર—પરમ
ચીર હરયાં દ્રોષદીનાં કૌરવે જે વાર,
અતીતી કફી અતી ધણી દુખી કરીતી નાર—પરમ,
સમય હતો વિપતી તળે સાહે કરી તેવાર,
પતીવ્રતપણું રક્ષવાને કરી કૌરવોની હાર—પરમ.
વળી સીતાને હરી ગ્રયો રાવણ કરી ખાર.
કુદ્રહી એણે કરી તો, કરયો તેનો નાશ—પરમ.

કરગરી કહું છું તને, સૃષ્ટી રચી અપાર,
સાહે કરજે અખળાને છે તારો આધાર—પરમ.
મેળવજે ભવોભવ મને, તળુછું પ્રીયા,
મંગળ સુખ આપજે, તું અખંડ નીર વીકાર—પરમ

રાગ ખેહાગ.

મૃગ ભોયની ગજગામની ઓ કાંમની સુંદર,
જોતાં તને મુજ મન રીઝે આ બાગની અંદર.
ચંદ્ર વદની કામ કદળી અધરપરવાળા માન,
રસીક રસી કામો હરી ક્યારે કરાવીશ પાન.

દયાળુ દેવ કૃપાળુ તુ.

અરે ઓ દેવ કરીએ શેવ, સ્વીકારોને પ્રભુજી એવં—ટેક.
સ્તુતી નમ્ર આતુંડર ધરજે, વીધતો હમારાં તું હરજે—અરે.
કરી છે કૃપા પ્રભુ તે આજ, રાખી ગુર્જરોની લજ—અરે.
વીના વાંકે સોલંકી સર્વ, આવી ચડ્યા ધરી મન ગર્વ—અરે.
જીતાઈ ગર્વ, કરી તે મેહેર, થઈ ગુર્જરોમાં લીલા લેહેર—અરે.
છીએ અમે આળ તારાં પ્રભુ, કરજે સહાય તેની વીલુ—અરે.

બરવાનો હુમરી.

જનમ્યો જગમાં તે પ્રયાજનમ્યો, જોતે કામસુગાર પીછાન નહીં-જ.
મૃગનયની નીતાંબન સ્વશ કૌંસ કદી આયુષ્ય સર્વ અસાર થઇ-જ.
જો મુખ નાર વીલાસ વીધે રહું, તે મુખ અન્ય વીશેજ નહીં-જ.

રાગ શીતાળના મહીજાનો.

પ્રભુ કેમ કરે ક્યાં જાણી નથી કાંઈ સુજતું,
મારું રદય બળી થાય રાખ સદા જે સુખી હતું.
દુષ્ટ કુર લઈ આવી છાંય નાખી દુખ વાસમાં,
હું રેહતી પતી સંગ ત્યાંય સદા સુખ વાસમાં.
તેથી નાથ વીયોગે ધાત કરું છું 'હું હાયથી,
તેની કરીને પ્રભુ તું ક્ષમાય મેળવજે નાયથી.

રાગ કાફી—શર્ધયર દુખ શું વાળવું.

માત પીતા તમે સાંભળો. જે થવાનું તે થાય,
ધારજ રાખોની મન વીશે, શાને કરો હાય હાય—માત.
રોહિદાસ ને તારામતી, હરીચંદ્ર જેવા રાય,
સુવર્ણ સર્વાભાર કારણે, કાશી નગર વેચાય—માત.
મોરદૂજ માથે આવી બતી, તે થયો નીરકપાય,
કાશી નગરના ચોકમાં અંગ આરે વેદરસય—માત.
શાને માટે અકળાવોછો, કરો બનન સદાય,
બડત એધારણ ભુદરો, કરશે કષ્ટમાં સહાય—માત.

રાગ કલ્યાણ ગજલ યા. દલ્યાણ હીપચંદી.

હાડાણ શું કરોછો સાહસ આ, એ છે પતીવ્ર નારીરે—હાડાણ.
શુદ્ધ તમ પ્રત્યે મહારાજ, સાંચવીછે ટેક એણે સારીરે—હાડાણ.
કુર દ્રષ્ટીએ નહી જુવે કૃપા નાથ, નીતી મોરી બાઈને છે પ્યારીરે—હા.
ખોડાની ધારે પાળે પતી વ્રત, રહ્યા છે છ માસ વ્રત બાકી રે—હાડા.

ભાથ કેમે ગજકો અંધ છોડાયો.

અહા શી કાન્તી પ્રતીમાની સારી. બોલ બોલ પ્રીયા આભારી.
આહા.

આ જગ જોઈ વળે જન ઝાઝા, ત્રીભુવનમાં નહીં નારી,
તેથી પ્રતીમાં જોઈ હું નજરે, સદા થશે સુખકારી—અહા.
પ્રીય દીપર્યદે કાદવ છાંટી. પોતાની કરી ખ્વારી,
પણ મમ બાગ્યે આવી મળી આ, ચતુરા ચીત દારી—અહા.
તીત્રોત્તમા ઉર્વશી દીદ્રની કે રંભા રતી કારી,
નાના સધળુ એ હું ભુલું. હિંચરની કૃતી ન્યારી—અહા.

અનજારો.

મન મોહન કરે ધીંગાના કહો પનથટ કવેસેં જના.
કહે સખીયનસે પનદારો, ચલો પનથટ મીલ કર સારી-જી,
નીર નીરમલ ભરકર લાના—કહો.
નારી નીકસી આપને ધરસે, તન સજ્જન કર ઝવરસે-જી,
પહેન પાતલ અગ શોહાના—કહો.
સીસ ધડા હાયમે ધારી, ચલી હુમકત હુમકત ખ્વારી-જી,
જયું ચલે હસ્તી મસ્તાના—કહો.
ગોરી પતલી કમર લચકાવે, જોસે મસ્તક નાગન મચાવે-જી,
દેખી આશક હુવે દીવાના—કહો.
જન કુવેપે ચંચલ દારી, જલ ભરન લગી મતવારી-જી.
સખ સખીયન ગાવે ગાના—કહો.
કહે મુંદરસેં પીયું પ્યારા, તેરી અદાને મુજકો મારાં-જી,
તુ શમા મેં હું પરવાના—કહો.

શુદ્ધ ગોવીંદના મહીનાનો રાગ.

સ્વસ્ત શ્રી કુસુમપુર ગામ, પ્રીય વસે જ્યાંથેરે,
જેનું વિલાસ અંદ્ર નામ, વિનંતી ત્યાંથેરે.
પુરી વિલાસથી જોડી હાય, કહે કુસુમ દારીરે,
ઘડો વારે ધન્ધું એવું નાથ પડીછુ ફાંશીરે.
હુંર દુષ્ટ શત્રુ મરદન, મુજને વરસેરે,
તો નિશ્ચે જાણો હે કંથ દાશી મરશેરે,

કહારવા.

કંગનવા મોરે કરસે નીકસ ગયો રે,
ઘેર આંબો મોરે સધ્યાં; પડુંગી તોરે પધ્યાં—કંગનવા.
રાજ દુલારી રે, સુનો પીયા પ્યારીરે,
અળ જાને નહીં દઉંગી, જોળન રસ લજીગી,
કમર પતલીસે લચકા ગયો રે—કંગનવા.

તુન કુમલા જીયરવા પીતા તોરી.

તુન ગમરા જીયરવા એ પીતા મોરા—તુન ગમરા જીયરવા.
દુખસે તોરા જીયરવા કલપે—તુન ગમરા જીયરવા.
જનનન ધુંકું દાર લાવું—સારે છાનું નગરવા.
સમયાજો પાઠિ હાલ સુનાઈ—અંજન માગુ નજરવા.
જલ મલ કોઈ બાકી ન છોડું—સંગરે ડાર ચકરવા.
જન પરીયનમે જાઈ કરજોરે—સારી પુછું અંબરવા.

કહુ કયા ફલકકા રતાયાહુ મેં.

કહુંશું નક્ષીમે દુખીઓ દાધો છે, ભેખ પ્રીયા તોરે વીયોગ લીધો છે.
કહુંશું.

હતી ને પ્રીયા પ્રાણથી પ્રીય મારી, હરી કુળ કુરે દગોતો દીધો છે.
 દયાળુ પ્રભુ પારી મારીથી ક્યારે, મેળવશે મને મારગ આમે લાધો
 છે—કહ્યું.

લલિત છંદ.

અરર પતિ, આ શું રે કર્યું, અબળા જાતીનું સુખ સહુ હર્યું,
 ઉમેદ તો હતી, મનમાંહેરે, અરેરે શું થયું, હાય હાયરે.
 લગનતો લીધું, એજ માસમાં, પ્રીતમ પાતળે, પાડી પાસમાં
 લાગી છે મુને; અમે લહાયરે, અરેરે શું થયું, હાય હાયરે.

પીયુને તજાવનાર વેરી આંલકાર.

કાળજી બળે છે પીયુ, બડકા દીલમાં થાય,
 ધીરજ કેમ રાખું પીયુ, યામ હાય હાય—ટેક.
 દયા આણો દીલમાં તમે, મારા પ્રીય પ્રાણ,
 દયા આણો દીલમાં તમે, પ્યારારે સુખજી—કાળ.
 હતો આપણો રે પીયું, કેવો રે સંબંધ;
 દેહ એક જુદા સ્વામી, પ્રાણ એક બંધ—કાળ.

લેલી લેલી પુકાર મેળનમે.

નામ લેલીહે મેરે દહનમે, જા પુકારંગા જંગલો બનમે,
 અમે દ્રવ્ય તુને એ દીખાયા, જાનકુ મુજસે મેરી છુડાયા,
 દાસાહે મુજકો રનજો મોહનમે, જા પુકારંગા જંગલો બનમે.
 ગર ન મીલે મુજકો મેરી જાની, હવે જહાંમે અપસ જાંદગાની.
 નહીં આરામે જા મેરે તનમે, જા પુકારંગા જંગરો બનમે.

સારફત વિક્રદીન છંદ.

કંન્યા વિક્રય જે કરે ધન લઈ, ધીકાર તેને ધરો,
કીર્તીના કદી લોભથી કુળ જુવે તે પાપી પુરો.
કીર્તી દ્રવ્ય તણે કશે જગતમાં જે સ્વાર્થ સામે નહીં,
કંન્યાના સુખના વીચાર કરશે, તેજ પુન્યશાળી સહી.

રાહુ ઈગરેજી.

ખવાર ખવાર નાહી જાર, મએ હું સુરતસે બેજાર,
હે એ સારે બદ કરદાર, ના લાયક એર બદ અતવાર.
માલીકે જીંદાન, હરજર કોઈ સીઆન,
કર સામાન તું ઈસઆન, હએ લાયકે જીંદાન.

ભેરવો ગજલ.

નહી દરકાર આ દેહની જીવું તો શું મરું તો શું,
હું છું મરનાર ખુશીથી, જીવું તો શું મરું તો શું.
અરેરે એરતોના પ્યારને, ધીકાર છે ધીકાર,
ખરો માન્યો તેથી શીટકાર, જીવું તો શું મરું તો શું.

શોરહી ગજલ.

જીન આપકું દેખા નહીં, મન મેલકું ધોયા નહીં,
દીલ આપકા બોયા નહીં, અંગોત્ર કીયા સો કયા હુવા-જીન.
કાજ કીતાબ ખોલકે, નસીઆ દે તેજી એરકું,
કશું આપ અદલ નાણે નહીં, કાજ હુવા સો કયા હુવા-જી.
કુતા બયા ધન માલકા, ધંધા કરે જંગલકા.
હીરકા બયા જંગલકા, કાસી ગયા સો કયા હુવા-જીન.

રાગ ભરથરીનો.

હાય થશે શું હરી હવે, કરવા માડ્યો શો કેરજી,
કેવળ છોડી દઈ દયા, પાપી વરસાવે ઝેરજી.
અરેરે વાહલાં મારાં બાળીડાં.
કરશે રડીને શું માવડી, છે પાપી બહુ કુંરજી,
નહીં આવે હીલમાં એને દયા, ધઈએ આપણે ફરજી;
છાનાં રહોને તમે માવડી.

કબીર પદ.

હંસારે રાજ પીંજરા નહીં તેરા, હુતો સમજ સમજ મન મોરા
રે—હંસાં.

ના ધર તેરા ના ધર મેરા, ચીડીયા રેન બસેરા—હંસાં.
ચુન ચુન મટીયાં મેહેલ બનાયો, મુરખ કહે ધર મેરો—હંસાં.
જીસ દીન હંસા કોઈ તેરા, જંગલ હોગા બેસેરા—હંસાં.

જલ ભરજ જાત જમુનકો ઘાટ.

ધન્ય ધન્ય રાજ તું ચંદન, ધન્ય ચંદનાવતી નગરી તારી—ધન્ય.
ધનસાઈ અદલ સતવાદીછો, સર્વ રૈયતને સુખકારી—ધન્ય.
જનમાં જશ ગાઓ નારી નર, પ્રતાપ તમારો છે બારી—ધન્ય.
શુભ છે રાજ ઇંદનાં જેમાં, હું વારી વારી જાજી બલહારી—ધન્ય.

રાગ ઇંદ્રસલાનો, છંદલો પીલુ.

સુનરે કાલે દેવરે તુમેરી એક ખાત,
આતીથી રાજકે ધર આજકી મેં રાત,
શાહજાદા એક બામપર સોતાયા નાદાન,
જોખન કુચકા દેખ કર નીકલી મેરી જાન.
હતરી અપને તખ્તશે તીર કસેજે ખાય,
સોતાયા વો બે ખખર હાય પાઉં ફેલાય.

માઠ (તેરા ઝમકા તરાના, ઝોડી મત આના)

મેરા અહવાલ સારા, સુનીએ ખુદારા, અએ મેરે સરદાર.
દીલહે દો પારા, ગમસે હમારા, સુનીએ ખુદારા, અએ મેરે સરદાર.
હામાન મેરા બાપ થા, આએદ દુન્યાસે બેગર,
મહેર મેં બેટા પયારકી સારા, હાલ કર ઈન હાર;
મેરા માર્ઘ મુજદર, દીલકા સહારા, સુનીએ ખુદારા, અએ મેરે સર૦

માઠ અત કેરબાની.

હેલા મત પીને દારૂડી, હો નીંદીઆને આન જગાધરે, બાલમને
આન જગાધરે. સોતીને રેન જગાઈ રે—હેલા.

દારૂની ધીકી ધીકી માથે મટુકી મારે ચુડલે ચુક જડાવ,
ભીભી ભીભી અરજ કરેછે, મારો બાલમ રસો જાય—નીંદીઆને.

માઠ.

હો છક પીને દારૂડી. અમલોમે રેન ગુમાઈ હો—છક પીને.
દારૂં તો ડગડગ કરે, પ્યાલો કરે પોકાર,
સાજનડીવા ધન ખડી, તમે પીયોને રાજ કુમાર—હો છક.
સેજ સમાર રંગ મેહલમે, દારૂ સીસોહાય,
આણુંદસે પ્યાલા ભર, કાંઈ રમીએ મીંજમ રાત—હો છક.

માઠ ગજલનો ઠેકો.

રંગ માનો મારા રાજરે, હો રંગ માનો મારા રાજ,
પધારો પૃથ્વી નાય રે, રંગ માનો મારા રાજ—ટેક.
સાલુ તો કસુબી રંગોદે, ધડાદે નવ સેરો હાર,
હાથી દાંતનો ચુડલો મારે ચુડલે ચુક જડાવ—હો રંગ.
પોગા મેરા ક્યમ અલે, દીન થોડા ધર દૂર.
સેજ છોટી કામતી રે, મારે જોળન જાય ભરપુર—હો રંગ.

કેરખા.

હો જંગલોમે જંગલા બનાદે, બનાદેરે મોહન-જંગલોમે.
નાકે નાકે સીપાઈ રખવા દે, બોલી બોલે હુકમદાર-જંગલોમે.
દો પેશકે લોભી શીરંગી બાબુ, તહાંતો બેઠા સુબેદાર-જંગલોમે.

અહલા મેરી જન કામ દેખા શીરંગીકા નીશાન,
આગે આગે કંપની પીછે હે કપતાન, ધેમ રાસકલ ફાયર હિદુસ્તાન.
મેજ બીછાકર ખાના ખાતી ખાતી, સાના સુખહો શામ, અંદા
મુંગી તીતર કાંમ આંડીકા જનમ-કાઈં.

છોરી ખામનકી છોરી ખામનકી, અંગીઆંકુ અતર લગાકે ચલી-છે.
હાથમે પીંજરા ગુલાબકી છડી, બીડી બજારમે ધુમતી શીરી-છો.

કેરખે.

પટવા તાલીસ કંઈંગી મેં પોલીસમે, કંઈંગી પોલીસમે-પટવાં.
ખટવા ચોરાયા દોરી ચુરાઈ, છોટાસા જોખન છીના મુફતમે-પટવાં.

કાંઈને દેખા જી યારો મેરા સનમ-બેવાર
મેરે સનમકી એહી નીશાની કાલી કાલી જુઝકે ગોરાસા બદન-કો.
મેરે સનમકી એહી નીશાની કાલીસી ટોપી ઉડાતા પતંગ-કાઈં.

મેને તેરી ગલી આના છોડ દીયા-બેવાર.
નરી ગલીકે લોક ખુરહે, હિસમે આના છોડ દીયા-મેને.
ગાંજી છોડા મેને ભાંગખી છોડી, દમકા લગાના છોડ દીયા-મેને.

ધરક પુરા જાંજલ, પારે દીલ ન લગાના—મેવારઃ
પેહેલું ઉરકે ધરહી જાના, દુસરા અપના માલ ખીલાના.
તીસરા ઉરકા જોખન લુટાના, ચોથે હુંવે બદનામ—પીયારે.

પીયારસે બદલી કયું નજર તોરી—મે વાર.
એકલી સફરમે અંખીઆ ફેસી, તનમન જલમય,
ચંદ્રતે નગરસે બેઠ બતાએ, કાહે મોયે બદલે દીખાય—પીયારસે.

અર્જલો ૧

દરદાં આપ પે મેરાંજ કે જાને વાલે,
આનકી આનમે શીર લોટકે આને વાલે.
જો તલબ મેને કીયા મુજ કાષના ચેતસે દીયા,
તેરે કુરખાન મેરા નાજ ઉઠાને વાલે.
મુજ ગુનેગારકી હે સર મોહયા આપહે હાય,
મેરે આકા મેરી ખીગડીહે બનાને વાલે,

અર્જલ ૨

કાસીદ અજ બેહેરે ખુદાના મેં જાના બરસદ
દીલે ખીમાર મેરાનું સખ એ દરમા બરસદ.
જાને રજ કર શેજી સમબતંગ આમદે અસ્ત,
માનખી મુરમે ગુલીસ્તા બગુલીસ્તા બરસદ.

અર્જલ ૩

હમતો આશક હે તેરે ન્યાજ ઉઠાને વાલે,
તુમરો કમ દેખે હય મહેમુમ સતાને વાલે.
બાંક કર મહો બતને નથી મેરી ખમર,
દામમે છરકે ફરી દામ છોડાને વાલે—હમતો.

ગાજલ ૪

ખુદા જનનેકે કીરમતમે, હમારે કયા લીખા હોગા,
 જો ઝાંદર હેશો દેખંગે, વલે બાતનમે કયા હોગા—ટેક.
 મુજે હે ખોદ એક દીનકા, બતાવો કાનસા દીન હે,
 ઉતર કર સમેસ જબ નીચે, સવાને જે ખરા હોગા—ખુદા.

ગાજલ ૫

તાવુસકી દેખને કીન લાયે ચલે ગયે,
 કયા કયા પરી જવાનશે આયે ચલે ગયે.
 દારાર હાન જમન સીકંદર શાહ, બાદશાહ,
 તખ્ત હે જમી પેશે ખડાહે ચલે ગયે.

ગાજલ ૬

તુજે હે સોખ મીલનેકા તું હરદમ લઉ લગ્નતાળ,
 જલા કર ખુદ નમાઈકું, બશમતનપર લગાતાળ—તુજે.
 પકડ કર ઈશકકા બદ્, શદ્દા કર હીઝ રહી દીલકું,
 ધુધકે ધુલકું લેકર, મુસલ્લેપર ઉડાતાળ—તુજે.

ગાજલ ૭

ઓ કાશુ હે જો દીલસે તેરા મુંદતલા નહીં,
 કીસકી ઝયાંપે ચાર તેરા તઝકેરા નહીં—ઓ કાશુ.
 આવન આવ પાસ મેરે, બેઠા ન બેઠા,
 હોતા હે મુજ મરીખપે દીલસે ખદા નહી—ઓ કાશુ.

ગાજલ ૮

કતલે આશકકી શી માથુકને કુચ દુર ન થા,
 પુરતે રે એહ દેકે આગે તો એ દસ્તુર ન થા—કતલે.

સત મીઝલસમે તેરે હુંસન કે શો અત્રેકે હળુર,
સમ એ મુખપે જો દેખાતો કહી તુર ન થા--કતલે.

ગઝલ ૯

હુસ્ન ખુર શીદ સાતે રાજ દીલ આરા ચમકા,
મીસસે મહોતા બમેરે અખતકા નારા ચમકા.
ખીર મને દીલકો મેરે આગ લગાઇ પુરન.
આસલી રખશે તેરે તુને શારા મમકા—હુસ્ન.

ગઝલ ૧૦ રેખતો.

લગી હે યાદ પ્રીતમકી તલ ફેકજ્યા પાવેંગા,
મુજે શોક હો સયાં મેરી મેરા જનીક્ય આવેંગા-લગી.
લગા મેરે કલેજમે ઈસ્કકા, જખમ તો જીલી હે,
દદ મેરા મેહેરમ માઝુમ. આલમ સારા બેમાલું મહે-લગી.

ગઝલ ૧૧ રેખતો.

મારતા હું તું મારી મેહરબાર, આશના ઓમે સખ બકાઈ યાર,,
તુમકુલાજમે હે કે પકડોગે મેરા, હાથમે હાથ બામો હોખતો પીયા.
મુજકુ પ્યારી લગી તુમારી આજ, ચાલ ધીમીએ સરવે ખુશરફતાર
ખુશ કરવાયા અખતો મત કરવા, મુજકુ રસવાય કુચ ઓ બેજર.

માતમ યાને મરસીયા.

ઓય હાયરે મારા જો તીસને દેહનકો, મારા જો તીસને દેહનકો
ઓર કરખલ જીન બેવતન કોરી હોય, હાયરે મારાં
કાસમ હાસમ હુસેન ધબને હેદર, તીસને લખ દેખો જાતે હે રનપર,
હાય અફશોસ સાહે હસન કોરી વોય--હાયરે મારાં
દાય એહલે હરમકેથી દીલપર, માતમ કરતે શીરસ્તે સમાપર
ચત્રા છન્ન વખત કરખલકે બનકોરી વોય--હાયરે મારાં

દેખો મારો મુનાલી એ કાઢાની, એ રાહ.

મેહરે ગમમે એહ લે મદીમા, દુખાળે હરાકા બનમે સરીના,
ઝારો ના લાહે અહમદે મુરસદ, સખત મુસ્કીલ કુશાહકીહે મુસ્કલ
ચાહો કમમશે હે ખાતું કસીના-મેહરે.

વો લડે રનમે સીપતે પયેખ્વર, મુઝીઓકા કીયા ત મલસ્કર.
સખ બદનેહ પસીના પસીનારે-મેહરે.

આજ સકુ સોહધત પાનાહે, રાહે ખાલીકમે ધરકા લુટાનાહે,
જાકે વાંઢી સહાદત પાનાહે-આજ.

ચાંદ મોરમકા દેખાએ ગમકા, હાએ મહીના, એ સારા ગમકા,
દેખો આંખુસે આંસુ બહાના હે-આજ.

મેરે પ્યારે હાએ અસગર અલી, મુનેક ખાતુસે દીલપર હુઈ બેકલી-મે
ફતેયે દાગદેના, જલાઓ મુજે, કમરોમે પાસ અપને બોલાવો મુજે
પીટની સરજનાં જોકે પીછી ચલી-મેરે.

દાગ સોલાકા સોજા ઉદા જમ બડક રોરો કેને લગી સંગશે સર
પટક તોડ બાલુકા ઓર ખાક મોપર મલી-મેરે.

ખાતોને કહા સીતલે નખી સાન હમારે-અકબર મોરે પ્યારે.

કયુ અમાકુ ચલે છોડકે, દીલખન હમારે-અકબર.

અંહારા બરસ તક બડી મેહનતસે યા પાલા, ધરકા યા ઉબલા
દે દામ ગયે હમકુ રમે કસકે સહારે-અકબર.

લાવણીઓ.

પુત્ર સરીખી ચીજ જગતમે ઓર દુસરી પ્રવારી ક્યા.

મીત હોય કે કરે ખુશી, ઓ દુશ્મનસે મારી ક્યા.

શાહુકારીકી હુડી પીછે આવે, તો ઉનકી શાહુકારી કયા.
 પાની પીકે જત પુછના, બ્રહ્મ ગુમાયા ખવારીકા.
 બાગ બનાએ કુવા નાહી, શીર ઉનકી હુશીઆરી કયા
 ચોપટ ખીસે રખે બગલમે, હારી બાજી પયારી કયા
 ટકા કમાવે કરે ઠોલા એ છેલા ધરખારી કયા
 ધરકી ત્રીયા ઝેર ખીલાવે એ પતીવ્રતા નારી કયા

આંખ જો તેરી એસી કાતીલ જુદર નીંગા શીર જતીહે,
 તેરા તસુવર દીલમે જો રહેતા મુજે નીંદ નહી આતીહે.
 ઉમર છોટી રંગ સાવરો ચાલ ચલે ગજરાતી હે,
 ચીત સરીખી કમર તુમારી ચલનેમે બલ ખાતી હે.

મુજ ઉપર ગુજરી પીતાપાદસાહુબાણી-એ રાહ

મારા દીલના દીલબર જન કે મનના ખ્યારા,
 હું જુર જુર પીલી ધર્મધુ કારણ તારાં.
 શું કહું દુખની વાત કરમની કહાણી,
 તમે હતા ધણા નાદાન હતી હું નાની.
 જેમ ચડે પાણીમાં પુર બળે છે જુગની,
 મેં તારા ધરકના કારણ તજ્યુ અનપાણી.
 તમે આમો મોલ દરમ્યાને ધણીજ હું રાજ,
 તથા માંડો ઈસ્કની રમત કે ચોસર બાજ.

લાવણી

જોઈ મેં સુદર ચંચલ નાર, પીયારીકા રૂપ બન્યા ગુલજાર,
 તારે નો બર જુવાનીનો બાર, સજ્યા અંગપે સોલે મનગાર.
 જોમનપર ચોલી બુદેદાર, ગભેમે નાંખ્યા નવસર હાર,
 હસમતી ચાલ ચાલો પીયારી, હળવે રહીને ચાલ.

જાની તું ખુબહે પીયારી, ગોરા ગુલાબી ગાત્ર,
આવોને હમારા સરકાર, હમસે કરો ખુશીશે પીયાર.
રસ્તામાં મસ્કરીતું શું કામ, નથી કંઈ ખરચ્યા રૂપીઆ દામ.
ફરે બહુ તમારા જેવા ગુલામ, મને નહીં પાસે કાડી દામ.

રાગ કલ્યાણ.

અહો કૃપા નીધાન, આ અર્જ સુણો કાન,
ભક્તિ ભુમી માંરે, પ્રભુ ધરીએ તારૂં ધ્યાન—અહો.
અંદ્રહાસને સ્વજન જાણી, ઉતાર્યો ભવપાર,
હીર્ણ્યકસ્પ મારી પ્રભુએ, ઉગાર્યો પ્રહલાદ—અહો.
શરણાગતને સદા પાળીને દોષ ગુણ કરજો માફ,
વીનય થકી અમે વિનંતી કરીએ, દુખ સંકટ સહુ કાપ—અ.
સર્વાત્મા કરચ્છી હમારો, કુસંપ સર્વે હદાવ,
ક્ષમા કરી અપરાધ હમારો, ઉત્તમ માર્ગ બતાવ—અહો.
મંગળ કારી બહુ ઉપકારી, પ્રભુજી ભવ બચહાર,
કૃપા કરીને વિનતી સ્વીકારી, પુર્ણ કરો મમ આશ—અહો,
પટ ગુણ યુક્તપરી બ્રહ્મજો, પરમાત્મા ભગવાન,
મનવાણી કાયાથી તમને, કરીએ કાઠી પ્રણામ—અહો.
દીન બંધુ કરજોડી તમને, વંદન કરું જેઉ હાથ,
વિશ્વના સ્વામી અબીચળ નામી, ત્રીભુવનના હે નાથ—અહો,
આરોગ્યવર્ધક આશીસ વંદે, તમને વાર હજાર,
કહે હરીલાલ કરજોડીને, બોલો જય જયકાર—અહો.

અગાઉથી આહુક થઇ આશ્રય આપનાર સદ્ગ્રહસ્થાના મુખ્યારક નામોની યીપ.

૧	૧૦૦	શ્રી સૌરાખળ ડોસભાઈ	મુખાઈ.	૫	રા. મોતીલાલ મોહનદાસ	ધોલોસપટેલ-પીપળી
૧	૧	રા. લીખુસીમળ મણ્ડપતસંગળ	ડભાઈ.	૧	રા. નાથાભાઈ છુખણદાસ	બંબુસર
૧	૧	રા. સુરોડોળ્યુરા ખુઝરકપનીના સેકરેટરી-રબુન.		૧	રા. મોતીલાલ હરીભાઈ	ઉમદલા
૧	૧	રા. માણિકલાલ લક્ષમીરામ	વાસોડ.	૫	રા. તારાચંદ ચતુરભાઈ	માંડળ
૧	૧	રા. હરકીસન નરોતમદાસ	"	૧	રા. નાથાભાઈ ખેમચંદ	"
૧	૧	રા. આતમીરામ હરગોવીંદદાસ	"	૧	રા. હરીલાલ અખારામ	રોમાંટકોરીઆ
૧	૧	રા. હરગોવીંદ કસેનળ	"	૧	રા. મણીલાલ બદવરાય	વહાદરા
૧	૧	રા. રણછોડલાલ મજારામ	"	૧	રા. પાલનળ બેનનળ	સુરત
૧	૧	રા. ડાહ્યાભાઈ મોતીચંદ	"	૨	રા. પી. એન. ગ્યારા	સુરત
૧	૧	રા. નારીશંકર દયાશંકર	"	૨	રા. દોસી કાળીદાસ ફલવદાશ	બગડોઆ
૧	૧	રા. કેસવલાલ હરગોવીંદ	"	૧	રા. બેરામળ રસોદળ કુરાની માંડવા ખુબરમ	મનોર
૧	૧	રા. ડાહ્યાભાઈ પ્રાણશંકર	"	૫	રા. પે. મા. જમાદાર	સુરત
૧	૧	રા. ગબનંદ મંજારામ	"	૫	રા. ગુલાબસીમ માધવરાવ	સોય
૧	૧	રા. ભવાનીશંકર પૂજેમશંકર	"	૧૦	રા. ગીરબસંકર ત્રીલિવન	"
૧	૧	રા. મંજારામ નારણળ	"	૧૦	રા. હરીલાલ મંજારામ	"
૧	૧	રા. હરગોવીંદ રામદાસ	"	૧	રા. નગીનદાસ બાલચંદ	"
૧	૧	રા. ચંદ્રશંકર રામશંકર	"	૫	રા. રણછોડ સોવળભાઈ પટેલ	નારદીપુર
૧	૧	રા. લક્ષમીશંકર ભવાનીશંકર	"	૫	રા. હરીલાલ મોતીરામ	ઉનાવા
૬	૫	રા. દામોદરદાસ લક્ષમીરામ	કવેઠા	૨૫	રા. અટારસીમ મહેબતશીમ	પાલનપુર
૫	૧	રા. રૂશવલાલ લહેરાભાઈ ટરેઝરર	નવસારી	૫	રા. નારાયણરાવ બાબાળ	વીસનગર
૫	૧	રા. સરપચંદ ડાહ્યાભાઈ પારેખ	કસકતા	૦	રા. હરીલાલ ધીરબરામ	વાલમ
૫	૧	રા. હોળ અખફુલ દેહમાન	કસકતા	૫	રા. શેખાભાઈ મથુરાભાઈ	પેટલાદ
૧	૧	રા. જનતાલ લલુભાઈ તારામસ્તર-નાનારેસન	નાનારેસન	૨	રા. મણપતરામ હરગોવીંદ	ઉમતા
૧	૧	રા. મંલીરસંગળ એફ. અંડાલા	બેલગામ	૫	રા. મનલાલ કુરુણાશંકર	પાટણ
૧	૧	રા. સૌરાખળ ખરસેદળ	ચિડન	૧	રા. વર્ધકેંદરામ પ્રભાશંકર	ખાંચાટ
૧	૧	રા. મગનલાલ રામચંદ	વીરપુર	૧	રા. સુનીલાલ હોમતરામ	છાળા
૫	૧	રા. શેઠ ધરમસી વી. બાણળ	કાલોકેટ	૨	રા. અખારાશંકર પ્રભાશંકર	બેરવા
૧	૧	રા. નામળ દામળ પટેલ	મહિજ ખુબરમ			

નર શ્રી ધ્યાન હઈ નીચેનું વાંચો.
 લાંબી મુદતથી અનુભવ કરી ખાસ ફતેહ મંદ નીવડેડી
 અતીથય મળ્યુત અને ટકાઉ દવાઓ બનાવનાર
 તથા વેચનાર હરીલાલ ભગવાનદાસ મુ. માણુ-
 સા તા. મહીડાંડા.

આરોગ્ય વર્ધક ઔષધાલય

સંસારમાં સુખ જણો, એક શરીરે આરોગ્યથી રહેવું
 તે વિષુ સુખ શા ખપનાં. મુરખને શું ચાર કરી રહેવું,

૧ અમારી ઓફિસમાંની સધળી દેશી દવાઓ તદ્દન વન-
 રપતિમાંજ બનાવવામાં આવે છે તેથી તે હરકોઈને ફાયદો કરમા
 સીવાય રહેતીજ નથી.

૨ અત્રેના ઔષધાલયમાંથી-હરેક જાતની ધાતુની શુદ્ધ
 માત્રાઓ. મલમો, ચુરણો, અંજનો ગુટ્ટીકાઓ વીગેરે દવાઓ
 રોકડેથી અથવા વેલ્યુપેબલથી ખરીદી શકશે.

૩ હરકોઈ રોગને માટે દવા તદ્દયાર નહીં હોય તોપણ
 પત્ત આવેથી તુરત બનાવી આપવામાં આવશે.

૪ દવા વાપરવાની રીત ખેંગીમાં સાચે અને જુકપોસ્ટમાં
 જુદા ક્યાર્ડથી લખી જણાવવામાં આવશે.

૫ જવાબ માટે હંમેશા ટીકીટ ખીડવી અગર રીપલાય
 ક્યાર્ડથી લખવું. નાટપેટ પત્ર લેવામાં આવશે નહીં;

૬ દવા મંગાવનારે પોતાનું સરનામું પુરેપુરું લખવું.

૭ એક રૂપીયા બેપરાંતનીજ દવાઓ જેંગીથી તેમજ વે. પે. થી મોકલવામાં આવશે પરંતુ તેથી ઓછી કીમતને માટે દવાના કીમતના પ્રમાણમાં ટીકીટો બીડવી એટલે દવા ખુકપોષ્ટથી મોકલીશું દવા વાપરવાની રીત જુદા ક્યારડથી લખવામાં આવશે.

૮ અમારી સધળીદવાઓ લાંબી મુદતના અનુભવથી સીધ કરેલી છે. તેથી વધારે વીગત નહીં આપતાં ફક્તદવા વાપરવાથી થતા ગુણ બતાવેલા છે.

૯ હમારી દરેક દવામાં કોઈ જાતની ચરી પાડવામાં આવતી નથી તેમ તે બીજા કોઈપણ પ્રકારનું તુકશાન કરતી નથી વધારે ખુલાસો તથા વાપરવાની રીત દવાની સાથેજ જણાવવામાં આવશે.

૧૦ દરકોઈ મહસ્થાને અરજ કરવામાં આવે છેકે હમારી દવા વાપરી સાફ પરીણામ આવેથી-સરટીપ્રીકટ લખી મોકલશે.

અસરકારક કીમતી દવાઓ.

મોતીની શુદ્ધ માત્રા તો. ૧ ના ૩૨૦) ખત્ર કરેલી અથવા ખાત્રી માટે આખા મારેલા દાણા પણ મોકલી આપશું. તાવ, ખાંસી અને ધાતુપુષ્ટી ઉપર આ માત્રા ઘણીજ અકસીર છે.

ગજવેલની માત્રા તો. ૧ ના ૩૧૦ આ માત્રા જીમ, શ્વાસ, સંઘડણીનો નાશ કરે છે શરીર પુષ્ટ કરી બળ વધારેછે નીરબળ થએલા પુરૂષને પણ તરણ અવસ્થા જેટલું, બળ પ્રાપ્ત થાય છે.

વંજેશ્વરની માત્રા તો. ૧ ના ૩ ૫) કફ, ઉધરસ, રક્ત-દોષનો નાશ કરી સોહી સુધારી શરીર પુષ્ટ કરે. નપુસકપણાને દુર કરી ખંડ પુરૂષાતન આ માત્રા બક્ષે છે.

હુડતાળની માત્રા તો. ૧ના ૩૩ વાત, પીત, કફ, જ્વર આદીક દોષ દૂર કરી લોહી સુધારી શરીર પુષ્ટ કરે બળ વધારવામાં આ માત્રા અત્યુત્તમ છે.

પરવાની માત્રા તો. ૧ના ૩૨ લોહી સુધારી સરીરમા કઠિવત આપે ફક્ત પાંચજ દીવસ વાપરવાથી પુરુષની ગમે તેવી ધાત જતી હોય પણ બંધ થાય છે તેમજ પ્રમેહ આદીક દુષ્ટ રોગને પણ દણે છે.

જવરાંકુશ ૩૧ની ગોળી ૧૦ આઠે પ્રકારના તાવનો જુદા જુદા અનુપાનથી અવશ્ય નાશ કરે છે.

નેત્રાંજન ગુરીકા ૩૧ની ગોળી ૧ આંખના દરદીઓએ આંતો ઉપયોગ અવશ્ય કરવો ત્રણ દીન આંજવાથી આંખ દુખતી મટે છે ૧૫ દીવસના અંજનથી આંખે ઝાંખ પડતી મટે ૪૫ દીવસના અંજનથી કુલ પણ જાય છે.

રાગ સુધારવાની ગોળીઓ ૩૧ની ૨૦ ગમે તેવો સ્વર ભંગ દૂર કરી અવાજ સુધારે છે.

સાબરસીંગાની માત્રા તો. ૧ના ૩૨ ગમે તેવો જુનો શ્વાસ દમ, ખાંસીનો જડ મુળથી નાશ કરે છે.

ફેદસ પાઉન્ડર--એહેરાપર લગાડવાનું સુંગંધીદાર મીશ્ર તો' પની બાટલીનો ૩૧ પોસ્ટેજ ચાર આના ડઝન ૧ના ૩૧૦ આ મીશ્ર દરરોજ એહેરાપર લગાડવાથી મોઢાં ઉપરના ખીલ, આઠાં. કરોળીઆ, ફાલ્લીઓનો નાશ કરી ચામડી સફેદ અને સુવાળી કરે છે તથા એહેરાને ધણોજ ખુબસુરત બનાવે છે આ મીશ્ર સધળા શોખીન ગૃહસ્થોને વાપરવા યોગ્ય છે.

પસંદ ન પડે તો પધસા પાછા.

પાંખેજ સાથે ફક્ત પાંચજ આનાની ટીકાટો મોકલી નીચેની કોઈપણ દવામાંથી મંગાવો, અમે બુક પોષ્ટથી મોકલી આપીશું સામટી રૂઆથી સાડાત્રણથી મળશે.

ખસની દવા તો. ૧ ફક્ત એકજ દીવસ ચોળવાથી ખસ ના-બુદ થાય છે.

દાદરની ઠંડી સોગઠી ૧ અથવા મલમ તો. ૧ ગમે તે.

વીર્ય સ્થંભન ગુટીકા ૨૦ એકજ ગોળીનો ચમત્કાર.

ખરજવાનો મલમ તો. ૧ ખરજવા ઉપર ઉપયોગી છે.

શુળનાની ગુટીકા ૧૫ ગમે તેવું શુળ આવતું હોય તે પણખંધ થાય

હીંગાદક ચુર્ણ તો. ૩ અજીરણ મંદાગનીનો નાસ કરે ભુખવધારે

ચાંદીનો મલમ તો. ૧ તેમજ બીજી દવા પણ મળી શકશે.

ઉધરસની ગોળી ૧૫ દરરોજ ચક્રમમાં પીવાથી નાશ થાય છે.

દાંતનું મંજન તો. ૨ દાંતમાંથી નીકળતું લોહી ખંધ કરે

તેમજ દાંત દુખતા હોય તો તે મટે ખરાબ વાસ દુર કરે,

નેત્રાંજન સુરમે તો. ૧ આંખમાં આંજવાથી દ્રષ્ટીને વધારે

સેરીરપરના બાક નાબુદ કરવાની દવા તો. ૨.

શુદ્ધરશન આરોગ્ય વર્ધક મલમ તો. ૧ ચામડી ઊપરના સ

ધળા દરદો ઉપર લાગુ પડે છે જેવાંકે ગુમડાં બદ, પાદાં, નાસુર,

ફેલા જખમ વીગેરે.

તે સીવાય કોલેરા ટીંકચર જાડો ખંધ કરવાની, ગાંઠની દવા

સોજો મસ દુર્ગ તેની, કંઠબળા, લીંગારજીન ગુટીકા, ચુક, લિચટી,

પ્રમેહ, વાળો, ગુમડાં, સ્ત્રીને ગર્ભ રહેવાની, ધાત ખંધ થવાની વીગેરે

દવાઓ મળી શકશે.

મુ. માણસા

હરીલાલ ભગવાનદાસ.

MEDICAL HALL.

MEDICINES OF ALL SORTS, MEDICAL FOYI-
CE, MEDICINE FOR DISEASES, &C, &C,
Supplied at any time, and all orders pun-
ctually carried out upon from

10 a. to 9 p

Perfect earbottle Spectacles, Boots, &c.

sold here at moderate charge.

Bhandoo Mansa } Harilal Bhagvandas Adhipati
Du Guzerat. } Arogya wardhak Aushdhalay

અમારી ઓફિસમાંની રૂપીઆ એક ઉપરાંતની કોઈપણ
દવા ખરીદનારને ઘણીજ સરસ અને રમુજ ચોપડી નેટ દાખલ
મોકલવામાં આવશે.

નીચેનું જાંચવા તરફી લેશોજી.

અરજ કરવામાં આવે છે અમારૂં આરોગ્ય વધેક આપ-
ધાન્ય તા. માહે એપ્રેલ સન ૧૮૯૩ સુધી બાન્ડુમાં રહેવાનું છે
ત્યાર બાદ તા. ૧લી માહે મે સન ૧૮૯૩ના માસથી માણસા તા.
મહીકાંદામાં જવાનું છે તે ત્યાર સુધીના કાગળો તમજ સઘળી
જનના કામકાજ માટે બાન્ડુ લખવા તરફી લેવી.

મા. બાન્ડુ

હરોનાલ ભગવાનદાસ.

માસિક “ખોદાબક્ષ” ચોપાનિયું

જીવાજમ વર્ષે રૂા. ૦૦૦ પોસ્ટેજ મફત.

અજબના ગ્રાહકોએ દસે આના મોકલી “ખોદાબક્ષ ક્રીડલ શીક્ષક” અથવા નીચે આપેલી ટીપ્પણીની ગરે. તે એક ચોપડી ભેટમાં મંગાવી લેવી.

ક્રીડલ શીક્ષક ૦૦	૭૯ નો ૧લો રજામ્પ એક્ટ ૦ =
રાજબાઈ ટાવરની માહિતમના ગાયણી =	પાકદામન પીરોબ ૦ =
ગોરલ કલાસના મીનીંગ. ૦૦૦	ખોરદેહ અવસ્થાતા (પારસીઆ માટે) ૦ =
હાથવાળુ શીક્ષક =	ગરબા સંગ્રહ. ૦ =
કામકઠાફા (નાટક) ૦	કડક કન્યા ખશેલા પરણ્યા (નાટક) ૦ =

ભટ મંગાવનારે બુક પોસ્ટનો અડધો આનો વધુ મોકલવો.

ટુચકા સંગ્રહ.

રમુછ ટુચકા, હાજર જવાબી, પેટ પકડી હસાવનાર રમુછ ફકરાઓ અને ટુકડી પછુ હસમુખી વારતાવો મહી એકંદર એકસો રમુજનો સંગ્રહ છે.

ગમે એવા ખરીયજોને પોતાનું દુઃખ બીસરાવવા આ ચોપડી માંથી ફક્ત એકજ રમુજ વાંચવી બસ છે. હીમત ચાર આના.

એમ. જે. પોસ્ટવાલા ઠાં નાણાવટ સુરત.

વાંચો, ખાસ વેપારીઓજ માટે; વાંચો.

અમારી દવાનું કમીસન.

કોઈ પણ વેપારી યા ગ્રહસ્થ રૂપથી ઉપરાંતની કોઈ પણ દવા ખરીદનારને ઘણીજ સસતી કીમતે એટલે સેંકડે ૩૦ ટકા પ્રમાણે નફાથી મોકલી આપીશું દવાના પૈસા અગાઉથી મોકલવા અગર વે-પે-યા-થી મંગાવવી અમારો માલ એકજ વખત મંગાવી ખાત્રી કરો કે જે આવી સસતી અને અસરકારક દવાઓ ઘણીજ જુજ કીમત અને સારા કમીસનથી આપીએ છીએ.

અમારી દવાઓ માટે સેંકડો સરડીરીકટો મળેલાં છે, છતાં તે નહીં આપતાં અમે એક ખાત્રી લાએક સરત નાંચે મુજબ આપીએ છીએ એજ તેના ઉત્તમ ગુણ સાબીતી પુરતી છે.

રૂ ૨૫ પચાસનું ઇનામ.

ફેઈસ પાઉંડર. જવરાંકુસ, ખાલ નાખુદ કરવાની દવા, ખસ ની દવા, સુદરસન મલમ એ દવા પોતાના રોગ બિપર અસર કરતી નથી એવી ખાત્રી આપનારને રૂ ૨૫)નું ઇનામ,

મુ. માણસા.

હરોલાલ ભગવાનદાસ.

સુભાષીત સંગ્રહ ભાગ ૧ લો.

ગુર્જર ભાષામાં એક અત્યુત્તમ પુસ્તક મોજીને મોજ, ગમ-તીને ગમત સાથે જ્ઞાન આપનાર તેમજ દુખમાં દીલાશો આપી મનને આનંદ પ્રમાણનાર અતી સુંદર અને મનહર પુસ્તક કે જેમાં એક હજાર કરતાં પણ વધુ રમુજ દુયકાઓ નશીઅતો કહેવતો વીચરેતો જુદા જુદા વીષયોપર સમાવેશ કરેલો છે. બાંજા હજારો

દુયકાંઆ તેમજ કેહવતો બલે વાંચી હશે, પણ સુભાષીત સચ્ચ
જેવું પુસ્તક ભાગ્યેજ વાંચ્યું હશે, આ પુસ્તક એવાંતો લિતમ બા-
ધામાં લખવામાં આવ્યું છે કે જે વાંચતાં આનંદ થાય, ઊત્સાહ
આવે, ધરમરંગ થયે, અનીતી જાય, કરુણા પેદા થાય, અને
ઠેકાણે ઠેકાણે અદ્ભુત રસ આપે. યાદ રાખવું કે દસ આનામાં આ
વો કીમતી લાભ કવચીતજ મલેલો હશે. એક વખત વાંચ્યા પછી
અનેક વખત વાંચવા મન ઈચ્છા કરે એવું આ મનોરંજક સુભા-
ષીત સંગ્રહજ છે. આ પુસ્તક સને ૧૮૯૩ ના એપ્રિલમાં છપાઇ
બહારપડશે કીમત અગાઉથી ગ્રાહક થનાર પાસેથી દસ આના પો-
ટેજ માફ તેમજ તેમનાં મુખ્યારક નામ પુસ્તક પાછળ પ્રગટ કરવા
આવશે. પાછળથી રૂપીઆ એક પડશે દશ પ્રત રાખનારને એક એટ
મલશે. પુસ્તક બહાર પડેથી વે. પે. પારસલથી મોકલવામાં આવશે

મુ. માણસા

હરીલાલભગવાનદાસ

આ આપડો લીધે લખેલે ઠેકાણેથી પણ
મળી શકશે જોઈએ તેમણે મંગાવી લેવી.

માણસા તા. મહીકાદા-પંડયા હજનલાલ પુલ્લરામ
ની દુકાનેથી ઠેં ખારા કુવા આગળ, અથવા કર્તા પાસેથી.

કોચલ પ્રાંતકડી—ખારોટ શંકરલાલ નથુભાઈ પાશેથી
ઠેકાણે ભાટવાડામાં.

લીંચ તાં મેસાણા—હીરાલાલ મંછારામ પાશેથી ફર્સ્ટ
આરીસ્ટર્ટ વર્નાક્યુલર સ્કૂલ

મુરત—એમ. જે. પોસ્ટવાલાને ત્યાંથી.

બાન્ડુ પોસ્ટ મેસાણા—હરીલાલ ભગવાનદાસ તેના કરતા
પાશેથી ઠેં આરોગ્ય વરધક ઓફિસધાલય મું બાન્ડુ.

